

ฉบับอ่านเข้าใจง่าย

Language: ภาษาไทย (Thai)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Thai Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-16 from source files dated 2017-08-16.

53e52ba5-5d94-5576-bd39-887847a6c62e

ISBN: 978-1-5313-1299-2

โรม คำนำ

จดหมายฉบับนี้ เปาโลได้เขียนถึงผู้
เชื่อที่อยู่ในกรุงโรม เป็นฉบับที่สมบูรณ์
ที่สุดและยาวที่สุดของเขา ส่วนมาก
เขาจะเขียนถึงกลุ่มของคริสเตียน
ตามเมืองต่างๆที่เขาไปสอน โดยให้
แนวทางสำหรับชีวิตและความเชื่อ
แบบคริสเตียน แต่ตอนที่เปาโลเขียน
จดหมายฉบับนี้ถึงคริสเตียนที่กรุงโรม
นั้น ตัวเขาเองยังไม่เคยไปกรุงโรม
ตอนนั้นคือประมาณปี ค.ศ. ๕๗ (พ.ศ.
๖๐๐) เขายังอยู่ที่ประเทศกรีก วางแผน
ที่จะไปเยี่ยมชาวโรมันหลังจากไปเมือง
เยรูซาเล็ม ในจดหมายเขาได้อธิบายให้
ชาวโรมันเข้าใจถึงข่าวดีที่มีสำหรับชน
ทุกชาติ เขาอยากให้พวกศิษย์ของพระ
คริสต์ที่เป็นคนยิวและที่ไม่ใช่ยิวยอมรับ
ซึ่งกันและกัน เขาก็เลยเขียนให้พวก
เขาเห็นว่าทั้งสองกลุ่มนี้เป็นคนบาป
เหมือนกัน และการที่พระเจ้ายอมรับทั้ง
สองกลุ่มเป็นเพราะทั้ง สองกลุ่มมีความ
ไว้วางใจในพระเยซูคริสต์

คำทักทายจากเปาโล

๑ จากเปาโลทาสของพระ เยซู คริสต์
๑ พระเจ้าเรียกผมให้มาเป็นศิษย์ เอก
และแต่ง ตั้งผมให้มาประกาศข่าวดีที่มาจาก
พระเจ้า ๒ พวกผู้พูดแทนพระเจ้าได้ประกาศ
ข่าวดี นี้ไว้ก่อนหน้านี้อแล้วในพระ คัมภีร์อัน
ศักดิ์สิทธิ์ ๓ ข่าวดีนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับพระ
บุตรของพระเจ้า ผู้ที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์
ผ่านทางเชื้อ สายของกษัตริย์ดาวิด ๔ เมื่อ
พระองค์ฟื้นขึ้นจากความ ตาย พระเจ้าได้
แต่งตั้งพระองค์ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์
ให้เป็นพระบุตรผู้เต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจ คือ
พระ เยซูผู้เป็นพระ คริสต์และองค์เจ้าชีวิต
ของพวกเรา ๕ พวกเราได้ รับสิทธิพิเศษผ่าน
ทางพระ เยซูให้มาเป็นศิษย์ เอก เราได้ รับ
สิทธิพิเศษ นี้เพื่อพวกเราจะได้นำคนที่ไม่ใช่
ยิวให้มาไว้ วางใจและเชื่อ ฟังพระเจ้า พวก
เราทำงานนี้เพื่อให้เกียรติกับพระเยซู ๖ พวก
คุณก็รวมอยู่ในกลุ่มคนที่ไม่ใช่ยิวนี้ด้วย และ

พระเจ้าก็เรียกคุณให้มาเป็นคนของพระ เยซู
คริสต์

๗ ผมเขียนจดหมายฉบับ นี้ถึงพวกคุณทุก
คนที่อยู่ในเมืองโรม เป็นพวกที่พระเจ้ารัก
และเรียกให้มาเป็นคนของพระองค์

ขอให้พระเจ้าพระบิดาของเราและพระเยซู
คริสต์ เจ้าให้ความเมตตากรุณาและสันติสุข
กับคุณทุกคนด้วยเถิด

เปาโลอธิบายขอบเขตพระเจ้า

๘ ก่อนอื่นผมขอบคุณพระเจ้าของผมผ่าน
ทางพระ เยซูคริสต์ เจ้าสำหรับคุณทุก คน
เพราะคนทั่วโลกต่างก็พากันพูดถึงความเชื่อ
ของคุณ ๙ ผมรับ ใช้พระเจ้าสุดหัวใจในการ
ประกาศข่าวดีเกี่ยวกับพระบุตรของพระองค์
พระเจ้าผู้ นี้เป็นพยานให้กับผมได้ว่า ผม
อธิบายให้คุณตลอดเวลา ๑๐ ผมอธิบายขอ
ตลอดเวลาให้พระเจ้าจะเปิดโอกาสให้กับผม
ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง แล้วในที่สุดผมก็จะ
ได้มาเยี่ยมคุณตามที่ตั้งใจเอาไว้ ๑๑ เพราะ
ผมอยากเจอพวกคุณมาก ผมจะได้มาแบ่ง
ปันพระพรที่มาจากพระ วิญญาณกับพวก
คุณ เพื่อคุณจะได้มีกำลังใจมากขึ้น ๑๒ อัน
ที่จริงต้องพูดว่า เราจะได้ให้กำลังใจ ซึ่งซึ่งกัน
และกันผ่านทางความ เชื่อของเราทั้งสองฝ่าย
๑๓ พี่น้องครับ ผมอยากให้คุณรู้ว่า ผมตั้งใจจะ
มาเยี่ยมคุณหลายครั้งแล้ว เพื่อเวลาที่ผมอยู่
กับคุณ ผมจะได้ช่วยคุณให้เจริญขึ้นฝ่าย จิต
วิญญาณ เหมือนกับที่ผมได้ช่วยชนชาติอื่นๆ
มาแล้ว แต่ก็มีความขัด ขวางมาตลอดจนถึง
เดี๋ยวนี้

๑๔ ผมมีภาระนำ ที่ที่ติด ค้างอยู่กับทุกคน
ทั้งคนกรีกและคนที่ไม่ใช่กรีก ทั้งคนฉลาด
และคนโง่ ๑๕ นั่นเป็นเหตุที่ผมพร้อมที่จะ
ประกาศข่าวดีให้กับพวกคุณที่อยู่ในเมือง
โรม

๑๖ ผมไม่ละอายเกี่ยว กับข่าวดี นี้หรือ
เพราะข่าวดี นี้เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่
จะช่วยชีวิตทุกคนที่ไว้ วางใจให้รอด ช่วย
พวก ยิวก่อน แล้วต่อ มาก็ช่วยคนที่ไม่ใช่ยิว
ด้วย ๑๗ เพราะในข่าวดีนั้น พระเจ้ากำลัง
เปิด เผยให้เห็นว่า พระองค์ทำในสิ่งที่ถูก
ต้องเสมอ เพราะพระเจ้าแสดงความ ซื่อสัตย์
ของพระองค์ให้เห็นก่อน คนจึงไว้ วางใจใน
พระองค์ เหมือนกับที่พระ คัมภีร์ได้เขียนไว้

ว่า “คนที่พระเจ้ายอมรับจะใช้ชีวิตด้วยความไว้วางใจ” *

มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป

^{๑๘} เพราะพระเจ้ากำลังแสดงความโกรธของพระองค์ให้เห็นจากสวรรค์ ต่อความชั่วช้าทุกอย่างและความผิดที่คนทำขึ้น สิ่งเหล่านี้จะไปปิดบังความจริงไม่ให้คุณรู้ ^{๑๙} ที่พระเจ้าโกรธก็เพราะ เรื่องที่คนจะรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้นั้น คนก็เห็นอย่างชัดเจนแล้ว เพราะพระเจ้าได้เปิดเผยให้มันเห็นชัดเจนอยู่แล้ว ^{๒๐} นับตั้งแต่วันแรกที่สร้างโลก นี้มาคุณสมบัติต่างๆของพระเจ้าที่ไม่สามารถมองเห็น เช่นฤทธิ์อำนาจที่ไม่มียวันเสื่อมสลาย หรือความเป็นพระเจ้าของพระองค์ มนุษย์เห็นได้ชัดเจนเพราะเราสามารถเข้าใจเรื่อง นี้ได้จากสิ่งต่างๆที่พระเจ้าสร้างขึ้นมานี้ เป็นเหตุผลที่มนุษย์จึงไม่มีข้อแก้ตัวเลย

^{๒๑} เพราะเขารู้เรื่องพระเจ้า แต่ไม่ได้ยกย่องพระองค์เป็นพระเจ้าของเขา และไม่ขอบคุณพระองค์ด้วย แต่พวกเขากลับสนใจสิ่งต่างๆที่ไร้ค่า และจิตใจของเขาที่ขาดความเข้าใจก็มืดมนไป ^{๒๒} ถึงแม้พวกเขาอ้างว่าเป็นคนฉลาด แต่กลับกลายเป็นคนโง่ไป ^{๒๓} เพราะเขาได้เอาความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ไม่มียวันตายนี้ ไปแลกกับรูปปั้นที่ทำขึ้นมาเป็นรูปของมนุษย์ที่ต้องตาย หรือรูปนกต่างๆ หรือสัตว์สี่เท้า หรือสัตว์เลื้อยคลาน

^{๒๔} พระเจ้าจึงปล่อยให้มนุษย์ทำสิ่งชั่วช้าลามก ตามกิเลส ตัณหาที่อยู่ในใจของพวกเขา เขาจึงทำผิดทางเพศ ใช้ร่างกายของกันและกันอย่างน่าละอาย ^{๒๕} พวกเขาเอาความจริงของพระเจ้ามาแลกกับความเท็จ พวกเขาบูชาและรับ ใช้สิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมานั้น แทนที่จะบูชาและรับ ใช้พระเจ้าผู้ สร้างสิ่งเหล่านั้น พระองค์สมควรได้รับการสรรเสริญตลอดไป อาเมน

^{๒๖} ดังนั้นพระเจ้าจึงปล่อยให้พวกเขาตกอยู่ภายใต้กิเลส ตัณหาอันน่าละอาย พวกเขาผู้หญิงแทนที่จะมีเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติ แต่กลับทำให้มันผิดธรรมชาติไป ^{๒๗} ส่วนพวกผู้ชายก็เหมือนกัน แทนที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงตามธรรมชาติ กลับไปเผา

ผลาญไฟราคะด้วยตัวเอง ผู้ชายกับผู้ชายทำสิ่งที่น่ารังเกียจต่อกัน นี่แหละเป็นผลกรรมที่พวกเขาได้รับเพราะถึงความจริงไป

^{๒๘} พวกเขาเห็นว่าการรู้จักพระเจ้านั้นไร้ค่า พระเจ้าก็เลยปล่อยให้เขามีความ คิดที่ไร้ค่า และทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ ^{๒๙} มนุษย์จึงเต็มไปด้วยความ ผิดทุกอย่าง ความชั่วร้าย ความโลภ การปองร้าย ความอิจฉาริษยา การฆ่าฟัน การทะเลาะวิวาท การหลอกลวง การเกลียดชัง การชุบชิบนิหนทา ^{๓๐} การพูดส่อเสียด การเกลียดชังพระเจ้า ความหยาบคาย ความเย่อหยิ่งจองหอง การอวดตัว การคิดค้นวิธีทำชั่วแบบใหม่ๆ การไม่เชื่อ ฟังพ่อแม่ ^{๓๑} การเป็นคนโง่ ไม่รักษาคำพูด ไม่มีความรัก และขาดความเมตตา ^{๓๒} ทั้งหมดที่รู้จัก กฎ เกณฑ์ของพระเจ้าว่าคนที่ทำสิ่งเหล่านี้ นั้นสมควรตาย พวกเขาไม่ใช่แค่ทำเองเท่านั้น แต่ยังไปเห็นดีเห็นชอบกับคนอื่นที่ทำอะไรอย่างนั้นด้วย

พระเจ้าลงโทษอย่างยุติธรรม

^{๓๓} คุณครับ คุณไม่มีข้อแก้ตัวหรอก **๓** เพราะเวลาที่คุณตัดสินคนอื่นนั้น ก็เท่ากับว่าคุณตัดสินตัวคุณเองด้วย เพราะคุณก็ทำอย่างนั้นเหมือนกัน ^๒ ตอน นี้เรารู้แล้วว่าพระเจ้านั้นยุติธรรมที่ตัดสินโทษคนที่ทำอย่างนั้น ^๓ คุณครับ คุณไปตัดสินโทษคนอื่นที่ทำอย่างนั้น แต่ตัวคุณกลับมากำเลียเอง คุณคิดว่าจะหนี พ้นการลงโทษจากพระเจ้าหรือ ^๔ คุณดูหมิ่นความกรุณาอันยิ่งใหญ่ และความอดทนอดกลั้นของพระองค์ และไม่สนใจว่าความกรุณาของพระองค์นั้นมีไว้สำหรับนำคุณให้กลับ ตัวกลับ ใจ ^๕ แต่เพราะคุณดื้อ ดิ่งไม่ยอมกลับ ตัวกลับ ใจ คุณจึงสะสมโทษไว้ให้กับตัวเอง เพื่อจะได้ รับโทษนั้นในวันพิพากษา และในวันนั้นคุณก็จะได้เห็นว่าพระเจ้าตัดสินอย่างยุติธรรม

^๖ พระเจ้าจะตอบแทนแต่ละคนตามสิ่งที่เขาได้ทำไป ^๗ ส่วนคนที่ทำความ ตีอย่างไม่ยอเย่อเพื่อแสวงหาศักดิ์ศรี เกียรติยศ และชีวิตที่ไม่มีวันตาย พระเจ้าจะให้เขามีชีวิตกับพระองค์ตลอดไป ^๘ ส่วนคนที่เห็น แก้วและไม่ยอมทำตามความ จริงแต่กลับทำชั่ว

* ๑:๑๗ อ้างมาจากหนังสือ ฮาบากุก ๒:๔

^๒ ๒:๔ กลับตัวกลับใจ คือการที่เราเสียใจกับการกระทำบาป และตั้งใจว่าจะไม่ทำอีก

พระเจ้าก็จะตอบแทนด้วยความโกรธแค้น และจะลงโทษเขา ^๙มนุษย์ที่ทำชั่วจะได้ รับความทุกข์ ยากและความเจ็บ ปวดรวด ร้าว โดยพวกชาวียจะได้ รับก่อน จากนั้นก็เป็น พวกคนที่ไม่ใช่ยิว ^{๑๐} แต่สำหรับทุกคนที่ ทำความ ดีจะได้ รับศักดิ์ศรี เกียรติยศ และ สันติสุข โดยพวกชาวียจะได้ รับก่อน ต่อไป ก็พวกที่ไม่ใช่ยิว ^{๑๑} เพราะพระเจ้าไม่ลำเอียง ^{๑๒} สำหรับคนที่อยู่นอกกฎ เมื่อเขาทำบาป ก็จะถูกทำลายโดยไม่ต้องอ้างกฎ ส่วนคนที่ อยู่ใต้กฎ เมื่อทำบาปก็จะถูกลงโทษตามกฎ นั้น ^{๑๓} ไม่ใช่แค่ได้ยिनกฎ พระเจ้าก็ยอมรับ แล้ว แต่ต้องทำตามกฎด้วย พระเจ้าถึงจะ ยอมรับ ^{๑๔} พวกคนที่ไม่มีกฎของโมเสส เพราะพวกเขาไม่ได้เกิดมาเป็นคนยิว แต่ได้ ทำตามสิ่งที่กฎนั้นบอกเอาไว้ ก็แสดงว่าพวก เขามีกฎนั้นอยู่ในตัวเอง ^{๑๕} คนพวกนี้พิสูจน์ ให้เห็นว่าสิ่งที่กฎบอกให้ทำนั้น มีเขียนไว้ใน ใจของพวกเขาคือ ได้จากใจที่ฟ่องถูกผิดของ เขา และความคิดที่ต่อสู้กันอยู่ในใจระหว่าง โทษตัว เองกับการแก้ตัว ^{๑๖} ทั้งใจที่ฟ่องถูก ผิด และความคิดที่ต่อสู้กันอยู่ในใจนี้ จะเป็น พยานถึงเรื่องนี้ ในวันที่พระเจ้าตัดสินความ ลับต่างๆของมนุษย์ ผ่านทางพระ เยซูคริสต์ ขาวาดีที่ผมได้ประกาศนั้นบอกไว้แบบนี้

พวกยิวและกฎ

^{๑๗} ถ้าคุณเรียกตัว เองว่าเป็นยิว ตัว เอง ฟังในกฎของพระเจ้า โอ้อวดเรื่องพระเจ้า ^{๑๘} รู้ว่าพระเจ้าต้องการให้คุณเป็นคนอย่างไร พระเจ้าต้องการอะไร สามารถแยกแยะออก ว่าเรื่องไหนสำคัญที่สุด เพราะคุณได้เรียน รู้มาแล้วจากกฎนั้น ^{๑๙} ถ้ามั่นใจว่าตัว เอง เป็นคนน่าทางให้คนตาบอด เป็นแสงสว่าง ให้คนที่อยู่ในความ มืด ^{๒๐} เป็นคนชี้แนะคน โง่ และเป็นครูสอนคนที่ไม่รู้เรื่องอะไรเลย ที่คุณมั่นใจอย่าง นี้เพราะในกฎนั้นมีความ รู้ และความ จริงในรูป แบบที่เข้าใจง่าย ^{๒๑} ถ้า อย่างนั้น ทำไม่ถึงไม่สอนตัวเองบ้าง ดีแต่ สอนคนอื่น คุณสอนคนอื่นว่าอย่าขโมย แล้ว ทำไม่คุณจึงขโมยเสียเอง ^{๒๒} คุณสอนว่าอย่า มีชู้ แล้วทำไม่คุณมีชู้เสียเอง คุณเกลียด ชังรูป เคารพ แล้วทำไม่คุณไปปล้นวัดเสีย

เอง ^{๒๓} คุณอวดว่ากฎของพระเจ้าดี แต่ คุณนึกหน้าพระเจ้าเพราะไม่ทำตามกฎนั้น ^{๒๔} เหมือนกับที่พระ คัมภีร์เขียนไว้ว่า “คนที่ ไม่ใช่ยิวต่างก็พากันดู หมิ่นพระเจ้าก็เพราะ พวกคุณ” *

^{๒๕} ถ้าคุณทำตามกฎจริงๆ ที่คุณทำพิธีขลิบ ก็มีค่า แต่ถ้าคุณไม่ทำตามกฎ ถึงคุณ จะ ขลิบไปแล้วก็เหมือนกับไม่ได้ขลิบนั้นแหละ ^{๒๖} แต่ถ้าคนไหนที่ไม่ได้ขลิบ แต่ว่าทำตาม กฎ พระเจ้าก็ถือว่าเขาได้ทำพิธีขลิบแล้ว ^{๒๗} ดัง นั้นคนเหล่านั้นที่ไม่ได้เกิดมาเป็นคน ยิวและไม่ได้ทำพิธีขลิบ แต่ทำตามกฎจะทำ ให้เห็นว่าพวกคุณนั้นมีความ ผิด เพราะพวก คุณมีกฎที่เขียนไว้และทำพิธีขลิบ แต่กลับ ไม่ทำตามกฎเสียเอง

^{๒๘} เพราะคนที่เป็ยิวแต่เปลี่ยนออกนั้น ไม่ถือว่าเป็นยิวแท้ๆ เหมือนกับคนที่ทำพิธี ขลิบแต่เปลี่ยนออกก็ไม่ถือว่าเป็นพิธีขลิบ ที่แท้จริง ^{๒๙} แต่คนยิวแท้ๆคือคนที่เป็ยิว จากภายใน มนุษย์ได้ รับพิธีขลิบที่แท้จริงใน ใจจากพระ วิญญาณ มันไม่ใช่การผ่าตัดที่ มนุษย์ทำกันเพื่อทำตามรายละเอียดที่เขียน ไว้ในกฎ คนอย่าง นี้ได้รับเกียรติจากพระเจ้า ไม่ใช่จากมนุษย์

^{๓๐} ถ้าอย่าง นั้น การเป็ยิวนั้นได้เปรียบ **๓** ตรงไหนหรือ ทำพิธีขลิบนั้นคิดตรงไหน หรือ ^{๓๑} ดีแน่นอน มันมีประโยชน์มากในทุก เรื่อง เรื่องแรกคือ พระเจ้ามอบถ้อยคำของ พระองค์ให้กับพวกยิว ^{๓๒} ถ้าคน ยิวบาง คนไม่ เชื่อสัตย์กับพระองค์ พระเจ้าจะไม่เชื่อสัตย์ไป ด้วยหรือ ^{๓๓} ไม่มีทาง ถึงแม้มนุษย์จะโกหกกัน หหมด พระองค์ก็ยังเชื่อสัตย์ตลอดไป เหมือน กับที่พระคัมภีร์ ได้เขียนไว้ว่า “เมื่อพระองค์พูด ปรากฏว่าพระองค์ถูก และเมื่อศาลตัดสินคดีของพระองค์ พระองค์ ก็จะชนะ” †

^{๓๔} เราจะพูดอย่างไรดี ถ้าการที่เราทำผิด ทำให้เห็นความ ดีของพระเจ้าเด่น ชัดขึ้น จะ ว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมที่ลงโทษพวกเราหรือ (ผมพูดแบบคนทั่วๆไปนะ) ^{๓๕} ไม่มีทาง เพราะ ถ้าพระเจ้าไม่ยุติธรรม แล้วพระองค์จะมา ตัดสินคนทั้ง โลกได้อย่างไร ^{๓๖} แต่คุณอาจจะ เถียงว่า “ถ้าการที่ผมไม่เชื่อสัตย์นั้นทำให้

* ๒:๒๔ อ้างมาจากหนังสือ อีสยาห์ ๕๒:๕ ดูเพิ่มเติมได้จากเอเสเคียล ๓๖:๒๐

† ๓:๔ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๕๑:๔

เห็นความ ซื่อสัตย์ของพระองค์เด่น ชัดขึ้น และทำให้พระองค์ได้ รับเกียรติด้วย แล้วยิ่งจะมาลงโทษผมอีกทำไม” ^๘“ทำไมคุณไม่พูดอย่างนี้เสียเลย ว่า “มาทำชั่วกันเถอะ ความดีจะได้เกิดขึ้น” (เหมือนกับที่มีบางคนใส่ร้ายเรา หว่านว่าเราพูดอย่างนั้น) สมควรแล้วที่คนพวกนั้นจะถูกลงโทษ

มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป

^๙ถ้าอย่างนั้นจะว่าอย่างไร พวกเราคน ยิว ได้เปรียบกว่าคนที่ไม่ใช่ยิวอย่างนั้นหรือ ไม่เลย เพราะเราบอกไปแล้วว่า ทุกคนยิวและคนที่ไม่ใช่ยิวก็อยู่ใต้อำนาจของบาปกันทั้งนั้น ^{๑๐}เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า “ไม่มีใครทำตามใจพระเจ้าเลย ไม่มีเลยสักคนเดียว

^{๑๑}ไม่มีใครเลยที่เข้าใจ

ไม่มีใครเลยที่แสวงหาพระเจ้า

^{๑๒}ทุกคนหันหน้าหนีไปจากพระองค์

ทุกคนกลายเป็นคนไร้ค่า

ไม่มีใครมีน้ำใจ ไม่มีเลยสักคนเดียว” *

^{๑๓}“ลำคอของพวกเขาเหมือนหลุม ศพที่เปิดอยู่
ลิ้นของพวกเขาชอบหลอกลวง” †

“ริมฝีปากของพวกเขาอาบด้วยพิษร้าย” ‡

^{๑๔}“ปากของพวกเขาเต็มไปด้วยคำแช่ง คำ และคำพูดที่ขมขื่น” ¶

^{๑๕}“เท้าของพวกเขาวิ่งไปฆ่าคน

^{๑๖}เขาไปไหน ก็ทำลายทุกอย่างจนหมด และสร้างความทุกข์เวทนาที่นั่น

^{๑๗}พวกเขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข” §

^{๑๘}“เขาไม่เคยคิดที่จะเกรงกลัวพระเจ้าเลย”

**

^{๑๙}เรารู้แล้วว่า ทุกอย่างที่ถูกบอก ก็เพื่อบอกกับคนที่อยู่ภายใต้กฎ นั้น เพื่อปิดปากทุกคนไม่ให้มีข้อแก้ตัว และเพื่อทุกคนในโลกจะต้องอยู่ภายใต้การตัดสินของพระเจ้า ^{๒๐}ไม่มีใครหรอกที่พระเจ้าจะยอมรับเนื่อง จากทำสิ่งที่ถูกบอกให้ทำ เพราะกฎนั้นมิไว้ซึ่งให้เราเห็นถึงความบาปของตัวเอง

พระเจ้าซื่อสัตย์และทำในสิ่งที่ถูกต้อง

^{๒๑}แต่ตอนนี้ พระเจ้าได้เปิดเผยให้เห็นว่า พระองค์นั้นซื่อสัตย์และทำในสิ่งที่ถูก ต้องเสมอ โดยไม่เกี่ยวข้องกับกฎเลย แต่ว่าทั้งกฎและพวกผู้พูดแทนพระเจ้าได้เป็นพยานถึงความซื่อสัตย์ของพระองค์ ^{๒๒}พระเจ้าทำให้เราเห็นว่าพระองค์นั้นซื่อสัตย์ และทำในสิ่งที่ถูก ต้องเสมอ พระองค์ทำอย่าง นี้ผ่านทางความซื่อสัตย์ของพระ เยชูคริสต †† เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับทุกคนที่ไว้ วางใจ ไม่มีใครแตก ต่างกันเลย ^{๒๓}เพราะทุกคนทำบาปเหมือนกันหมด และเสื่อมจากพระบารมีของพระเจ้า ††† พระเจ้ามีความเมตตา กรุณาและพระองค์ยอมรับทุกคนมาเป็นคนของพระองค์โดยไม่คิดมูลค่า และเพราะสิ่งที่พระ เยชูคริสต ได้ทำ พระเจ้าได้ปลด ปลอยพวกเขาให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสของบาป ^{๒๔}พระเจ้าให้พระ เยชูคริสต เป็นเครื่องบูชาเพื่อจัดการกับบาป ที่พระเจ้าทำอย่าง นี้ได้ก็เพราะพระเยซูนั้นซื่อสัตย์ และยอมที่จะหลังเลือดและตาย พระเจ้าให้พระ เยชูเป็นเครื่องบูชา เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์นั้นซื่อสัตย์และทำในสิ่งที่ถูก ต้องเสมอ เพราะพระองค์อดทน และไม่ไต่ลงโทษคนที่ทำบาปในอดีต ^{๒๖}นอกจากนี้พระเจ้ายังต้องการแสดงให้เห็นในปัจจุบัน นี้ว่าพระองค์นั้น

* ๓:๑๒ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๑๔:๑-๓

† ๓:๑๓ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๕:๙

‡ ๓:๑๓ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๑๔๐:๓

¶ ๓:๑๔ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๑๐:๗

§ ๓:๑๗ อ้างมาจากหนังสือ อีสายห์ ๕๙:๗-๘

** ๓:๑๘ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๓๖:๑

†† ๓:๒๒ ความซื่อสัตย์ของพระเยซูคริสต หรืออาจจะแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า ความไว้วางใจในพระเยซูคริสต

††† ๓:๒๓ เสื่อมจากพระบารมีของพระเจ้า หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ล้มเหลวในการเป็นเหมือนกบพระเจ้า”

ชื่อเสียงและทำในสิ่งที่ถูก ต้องเสมอ และ พระองค์ยอมรับคนที่มีส่วน รวมในความไว้วางใจของพระเยซู

^{๒๗} ที่นี้จะเหลืออะไรให้อวดอีก ไม่เหลืออะไรแล้ว ทำไม่ละ เป็นเพราะกฎข้อไหน หรือ เป็นเรื่องให้ทำตามกฎหรือเปล่า ไม่ใช่เลย แต่เป็นเรื่องของความไว้วางใจต่างหาก ^{๒๘} เพราะเรารู้ว่าการที่พระเจ้าจะยอมรับใครนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเขาทำตามสิ่งต่างๆที่กฎบอกให้ทำหรือ เปล่า แต่ขึ้นอยู่กับความไว้วางใจของเขา

^{๒๙} พระเจ้าเป็นของคน ยิวเท่านั้นหรือ พระองค์เป็นของคนที่ไม่ใช่ยิวด้วยไม่ใช่หรือ ไม่ใช่แล้ว พระองค์เป็นพระเจ้าของคนที่ไม่ใช่ยิวด้วย ^{๓๐} เนื่องจากมีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ถ้าพระเจ้ายอมรับคนที่ทำพิธีขลิบเพราะเขาไว้วางใจพระองค์ พระเจ้าก็จะยอมรับคนที่ไม่ได้ทำพิธีขลิบเพราะเขาไว้วางใจพระองค์ด้วยเหมือนกัน ^{๓๑} ถ้าฉันเรากำลังจะเอาเรื่องความไว้วางใจนี้มายกเลิกกฎอย่างนั้นหรือ ไม่มีทาง แต่เรากำลังสนับสนุกฎต่างหาก

ตัวอย่างจากชีวิตอับราฮัม

๑ แล้วเราได้รับ รื้ออะไรเกี่ยวกับอับราฮัม บรรพบุรุษของชนชาติยิวเรา ^๒ เพราะถ้าพระเจ้ายอมรับอับราฮัมเพราะการกระทำทั้งหลายของท่าน ท่านก็มีสิทธิ์ที่จะไ้อวดได้ แต่จริงๆแล้วในสายตาของพระเจ้า ท่านไม่มีอะไรที่จะไ้อวดได้ ^๓ พระคัมภีร์เขียนไว้ว่าอย่างไร “อับราฮัมไว้วางใจพระเจ้า พระเจ้าก็เลยนับว่าความไว้วางใจของท่านนั้นเป็นสาเหตุเพียงพอที่พระองค์จะยอมรับท่าน” *

^๔ ตัวอย่างคนที่ทำงานดี ค่าแรงของเขาไม่ได้นับว่าเป็นของขวัญจากนายจ้าง แต่เป็นสิ่งที่เขาสมควรจะได้ รับประทานแล้ว ^๕ ส่วนคนที่ไม่ทำงาน แต่กลับไว้วางใจในพระเจ้า พระเจ้าก็ยอมรับเขาถึงแม้เขาทำบาป พระองค์ก็นับความไว้วางใจนี้เป็นเหตุเพียงพอที่จะยอมรับเขา ^๖ คนที่พระเจ้ายอมรับโดยไม่ได้นับว่าการงานที่เขาทำไปนั้น กษัตริย์ดาวิดได้พูดถึงเกียรติของคนแบบนี้ ว่า

^๗ “เมื่อพระเจ้ายกโทษให้กับความผิดที่คนทำ และกลบเกลื่อนความบาปของเขา ถือว่าเป็นเกียรติจริงๆ

^๘ เมื่อองค์เจ้าชีวิตไม่ได้นับความผิดของเขา นับนับว่าเป็นเกียรติจริงๆ” †

^๙ เกียรติ นี้มีไว้สำหรับคนที่ทำพิธีขลิบเท่านั้นหรือ มันมีไว้สำหรับคนที่ไม่ได้ทำพิธีขลิบด้วยไม่ใช่หรือ ที่ผมถามก็เพราะเราพูดว่า “อับราฮัมไว้วางใจในพระเจ้า พระเจ้าก็เลยนับว่าความไว้วางใจของท่านนั้นว่าเป็นสาเหตุเพียงพอที่พระองค์จะยอมรับท่าน”

^{๑๐} พระเจ้ายอมรับท่านตอนไหน ก่อนหรือหลังจากที่ท่านทำพิธีขลิบ จริงๆแล้วพระเจ้ายอมรับท่านก่อนที่ท่านจะทำพิธีขลิบเสีย อีก

^{๑๑} แล้วตอนหลังท่านถึงทำพิธีขลิบ เพื่อให้เห็นว่าพระเจ้ายอมรับท่านแล้วเพราะท่านมีความไว้วางใจก่อนที่ท่านจะทำพิธีขลิบเสีย อีก ดังนั้นอับราฮัมจึงกลายเป็นบรรพบุรุษของทุกคนที่ไว้วางใจแต่ไม่ได้ทำพิธีขลิบ และพระเจ้านับว่าความไว้วางใจของพวกเขา นี้ว่าเป็นสาเหตุเพียงพอที่จะยอมรับพวกเขา

^{๑๒} นอกจากนั้นอับราฮัมก็ยังเป็นบรรพบุรุษของคนที่ทำพิธีขลิบด้วย ถ้าพวกเขาไม่ได้แค่ทำพิธีขลิบเท่านั้น แต่ยังคงดำเนินรอยตามอับราฮัม บรรพบุรุษของเราคือมีความไว้วางใจในพระเจ้าเหมือนกับที่อับราฮัมมีก่อนที่ท่านจะทำพิธีขลิบ

ต้องไว้วางใจพระเจ้าจึงจะได้ตามสัญญา

^{๑๓} พระเจ้าสัญญากับอับราฮัมและลูกหลานของท่านว่า พวกเขาจะได้รับโลกนี้เป็นมรดก แต่ที่พระเจ้าสัญญากับท่านอย่างนั้น ไม่ใช่เพราะท่านทำตามกฎ แต่เพราะท่านไว้วางใจพระเจ้าต่างหาก พระเจ้าถึงยอมรับท่าน ^{๑๔} ถ้าคนเราได้ รับโลกนี้เป็นมรดกเพราะการทำตามกฎ การไว้วางใจพระเจ้าก็ไม่มี ความหมายอะไรเลย และสัญญาของพระองค์ก็ต้องถูกยกเลิกไปด้วย ^{๑๕} เพราะกฎนำไปสู่การลงโทษจากพระเจ้า เพราะคนทำผิดกฎเสมอ แต่ถ้าที่ไหนไม่มีกฎ ที่นั่นก็ไม่มี การทำผิดกฎ

^{๑๖} ดังนั้นคำสัญญาของพระเจ้าจึงขึ้นอยู่กับความไว้วางใจ เพื่อคำสัญญานั้นจะได้เป็น

* ๔:๓ อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล ๑๕:๖

† ๔:๘ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๓๒:๑-๒

ของ ขวัญที่ให้กับเราเปล่าๆ และลูก หลาน ของอับ รา ฮัมทุกคนจะได้ รับสิ่งที่พระเจ้า สัญญาไว้อย่างแน่นอน ไม่ใช่แต่เฉพาะคนที่ อยู่ใต้กฎเท่านั้นที่จะได้ รับ แต่รวมถึงคนที่มี ส่วนร่วมในไว้วางใจของอับราฮัมด้วย เพราะ ท่านเป็นบรรพบุรุษของเราทุกคน ^{๑๗}เหมือน กับที่พระ คัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า “เราได้ทำให้ เจ้าเป็นบรรพบุรุษของคนหลายชนชาติ” ^{๑๘}อับ ราฮัมเป็นบรรพบุรุษของเราต่อหน้าพระเจ้าที่ ท่านไว้วางใจ เป็นพระเจ้าที่ทำให้คนตายฟื้น ขึ้นมาใหม่ และทำให้สิ่งที่ยังไม่เคยมีมาก่อน เกิดขึ้น

^{๑๙}เมื่อพระเจ้าสัญญากับอับ รา ฮัมว่าเขาจะ ได้เป็นบรรพบุรุษของคนหลายชนชาติ ท่าน ก็ไว้วางใจและมีความหวังอย่างเต็มที่ ทั้งๆที่ คำสัญญาเหล่านั้นเหลือ เชื่อ แต่ในที่สุดท่านก็ได้ เป็นบรรพบุรุษของคนหลายชนชาติจริงตาม ที่พระเจ้าบอกกับท่านว่า “ลูก หลานของเจ้า จะมีมากมายเหมือนกับดวงดาวบนท้องฟ้า” ^{๒๐}ความไว้วางใจของอับ รา ฮัมก็ไม่ได้ลด น้อยลงเลย ทั้งๆที่อับ ราฮัมรู้ว่าร่างกายของ ท่านหมดสภาพเหมือนตายแล้ว (เพราะท่าน มีอายุประมาณหนึ่ง ร้อยปี) และท่านยังรู้จัก ด้วยว่าครรรค์ของนางซา ราห์เมียของท่าน เป็นหมันเหมือนกับตายไปแล้ว ^{๒๑}แต่อับ รา ฮัมไม่เคยสงสัยในคำสัญญาของพระเจ้าเลย กลับมีความไว้วางใจมากขึ้น ซึ่งเป็นกรให้ เกียรติกับพระเจ้า ^{๒๒}อับ ราฮัมเชื่ออย่างแน่ว แน่ว พระเจ้าสามารถทำในสิ่งที่พระองค์ได้ สัญญาไว้ ^{๒๓}“พระเจ้าจึงนับว่าความไว้วางใจ ของท่านนั้นเป็นสาเหตุเพียง พอที่จะยอมรับ ท่าน” ^{๒๔}อย่างที่พระ คัมภีร์เขียนไว้ นั้น คำ พูดเหล่านี้ ไม่ได้เกี่ยวกับเรื่องของอับ รา ฮัม เท่านั้น ^{๒๕}แต่เกี่ยวกับพวกเราด้วย พระเจ้า จะนับว่าความไว้วางใจของเรานั้นเป็นสาเหตุ เพียงพอที่จะยอมรับเราด้วย คือพวกเราที่ไว้วางใจในพระเจ้า ผู้ทำให้พระ เยซูคริสต์ เจ้า ของเราฟื้นขึ้นจากความ ตาย ^{๒๕}เป็นเพราะ

ความผิดบาปของเรา พระเจ้าถึงได้มอบพระ เยซูให้คนเอาไปฆ่า และพระเจ้าทำให้พระ เยซูฟื้นขึ้นจากความ ตาย เพื่อเราจะได้เป็น คนที่พระองค์ยอมรับ

สันติสุขและความชื่นชมยินดี

๕ ^๑พระเจ้านับ ว่าเราเป็นคนທີ່พระองค์ ยอมรับเพราะเราไว้วางใจ จึงเกิดความ สงบสุขระหว่างเรากับพระเจ้า ผ่านทางพระ เยซูคริสต์ เจ้าของเรา ^๒พระ เยซูนำเราเข้าสู่ ความเมตตากรุณาที่เรามีอยู่ นี้ แล้วเราก็ยัง โอ้อวดอย่างชื่นชมยินดีในความ หวังที่เราจะ ได้รับเกียรติจากพระเจ้า ^๓นอกจากนั้น เรายังชื่นชมยินดีกับความทุกข์ ยากต่างๆที่เรา ได้รับด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยากต่างๆ จะทำให้เราเรียนรู้ที่จะอดทน ^๔ความอดทน นี้จะทำให้เราเกิดความไว้วางใจ ที่ได้รับการ พิสูจน์มาแล้วว่าเป็นของแท้ ซึ่งจะทำให้เรา เกิดความ หวัง ^๕ความ หวังนั้นไม่เคยทำให้ เราผิดหวังเลย เพราะพระเจ้าได้แสดงความ รัก ของพระองค์เข้ามาในจิตใจของเรา ผ่านทาง พระ วิญญาณบริสุทธิ์ที่พระองค์ได้ให้กับเรา ไว้ ^๖เพราะในเวลาที่เราช่วย เหลือตัวเอง ไม่ได้นั่นเอง พระ เยซูก็ได้มาตายเพื่อเป็น ประโยชน์กับคนชั่วอย่างเรา ^๗คนที่ยอมตาย เพื่อคนชื้อสตัยนั้นหายากมาก แต่อาจจะ มี บางคนกล้าตายเพื่อคนที่ดี ^๘แต่พระเจ้าได้ แสดงความ รักต่อเรา โดยยอมส่งพระ คริสต์ มาตายเพื่อเรา ทั้งๆที่เรายังเป็นคนบาปอยู่

^๙ตอน นี้พระเจ้ายอมรับเราแล้วเพราะ เลือดของพระคริสต์ ยิ่งกว่านั้นเราจะรอดพ้น จากความ โกรธของพระเจ้าเพราะพระ คริสต์ อย่างแน่นอน ^{๑๐}ขนาดตอนที่เรเป็นศัตรูกับ พระเจ้า ความ ตายของพระ บุตรยังทำให้เรา กลับมาคืนดีกับพระเจ้าได้เลย แล้วตอนนี้เรา ได้กลับมามีคืนดีกับพระเจ้าแล้ว ตั้ง นั้นชีวิต ของพระบุตรจะต้องทำให้เราได้รับความ รอด อย่างแน่นอน ^{๑๑}ยิ่งกว่านั้น เรายังได้โอ้อวด

* ๔:๑๗ อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล ๑๗:๕

† ๔:๑๘ อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล ๑๕:๕

‡ ๕:๒๒ อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล ๑๕:๖

§ ๕:๑ **จึงเกิดความสงบสุขระหว่างเรากับพระเจ้า** ฉบับภาษาเดิมบางฉบับเขียนว่า “ขอให้เราอยู่อย่างสงบสุขกับพระเจ้า”

§ ๕:๒ **ความหวัง ... จากพระเจ้า** หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “ความ หวังที่เราจะได้เป็นเหมือนพระเจ้า”

พระเจ้าผ่านทางพระเยซูคริสต์ เจ้าของเราด้วย เพราะพระองค์ได้ทำให้เรากลับมาคืนดีกับพระเจ้าแล้ว

อาดัมและพระเยซู

^{๑๒} คนคนเดียวคืออาดัมทำบาป บาปจึงเข้ามาในโลก บาปนี้นำความตายมาด้วย มนุษย์ทุกคนจึงต้องตายเพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป ^{๑๓} บาปเกิดขึ้นในโลก นี้ก่อนที่จะมีกฎของโมเสสเสียอีก ตอนนั้นพระเจ้าจึงยังไม่ได้จัดบัญญัติบาปที่มนุษย์ทำกัน เพราะยังไม่มีกฎอะไรใช้เลย ^{๑๔} แต่ความตายนั้นมีอำนาจอยู่แล้ว ตั้งแต่สมัยของอาดัมมาจนถึงสมัยของโมเสส มนุษย์ทุกคนจึงยังต้องตายถึงแม้เขาจะไม่ได้ซัดคำ สั่งของพระเจ้าโดยตรงอย่างที่อาดัมทำ อาดัมกับพระคริสต์ที่มาตอนหลังนี้มีบางอย่างเหมือนกัน ^{๑๕} แต่ของขวัญที่พระเจ้าให้เปล่าๆนั้น มันแตกต่างกันเพราะในทางหนึ่งขณะที่ความผิดของคนๆหนึ่ง คืออาดัม ทำให้คนจำนวนมากต้องตาย แต่ในอีกทางหนึ่ง ความเมตตาจากพระเจ้า และของ ขวัญที่ผ่านมาจากความเมตตาของคนคนเดียวคือพระเยซูคริสต์ นั้น ก็เป็นประโยชน์กับคนมากมาย

^{๑๖} แน่นนอนผลจากของ ขวัญนั้น แตกต่างอย่างมากจากผลของความ ผิดที่อาดัมได้ทำ เพราะการทำผิดเพียงครั้งเดียวทำให้ทุกคนต้องถูกตัดสินว่าผิด แต่ของ ขวัญนั้นทำให้คุณเราได้รับการตัดสินว่าไม่ผิด ทั้งๆที่ทำผิดตั้งหลายครั้ง ^{๑๗} ถ้าความตายปกครองคนเราเพราะความ บาปของมนุษย์คนหนึ่ง ยิ่งกว่านั้นคนมากมายจะปกครองชีวิตผ่านทางมนุษย์อีกคนหนึ่งคือพระเยซูคริสต์อย่างแน่นนอน คือคนเหล่านั้นที่ได้ รับความเมตตาจากเราอย่างเหลือ ล้น และได้ รับของ ขวัญเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ^{๑๘} คนคนเดียวทำผิด ก็ทำให้มนุษย์ทุกคนต้องถูกตัดสินว่าผิด เช่นเดียวกันคนคนเดียวทำถูก ต้อง ก็ทำให้พระเจ้ายอมรับและให้ชีวิตกับมนุษย์ทุกคน ^{๑๙} คนคนเดียวไม่เชื่อฟัง ก็ทำให้คนมากมายกลายเป็นคนบาป เช่นเดียวกันคนคนเดียวเชื่อ ฟังก็ทำให้คนมากมายกลายเป็นคนที่พระเจ้ายอมรับ ^{๒๐} เมื่อกฎของโมเสสเข้ามา ทำให้คนผิดกฎกันมากขึ้น แต่เมื่อบาปเพิ่มขึ้น ความเมตตาจากเราก็ก็นิ่งเพิ่มมากกว่านั้นอีก ^{๒๑} บาปเคยเป็นกษัตริย์และใช้ความตาย

ปกครอง เช่นเดียวกันความเมตตาจากเราก็นิ่งเป็นกษัตริย์และใช้การที่พระเจ้ายอมรับเราปกครอง ทำให้คนมีชีวิตกับพระเจ้าตลอดไปผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

ตายจากบาป แล้วมีชีวิตในพระคริสต์

^๑ แล้วนี่จะว่ายัง ไร จะทำบาปต่อไป **๒** เพื่อพระเจ้าจะได้เมตตามากขึ้นอย่างนั้นหรือ ^๒ ไม่มีทาง ในเมื่อเราตายจากบาปแล้ว ยังจะใช้ชีวิตอยู่ในความ บาปอีกได้อย่างไร ^๓ หรือพวกคุณไม่รู้ว่าการที่เราได้รับพิธีจุ่มน้ำเข้าในพระเยซูคริสต์นั้น คือการจุ่มน้ำเข้าไปในความตายของพระองค์นั่นเอง ^๔ ดังนั้นเมื่อเราจุ่มน้ำในความ ตายของพระ เยซู ก็หมายถึงว่าเราถูกฝังร่วมกับพระองค์แล้ว เพื่อเราจะมีชีวิตใหม่เหมือนกับที่พระคริสต์ฟื้นขึ้นจากความ ตาย โดยฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระบิดา ^๕ เพราะถ้าเราได้เข้าร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในความ ตายนั้น เราก็จะได้เป็นหนึ่งในเดียวกับพระองค์ในการฟื้นขึ้นจากความ ตายด้วย ^๖ เราว่าคนเก่าของเราได้ถูกตรึงร่วมกันกับพระ คริสต์แล้ว เพื่อตัวตนที่เต็มไปด้วยบาปจะได้หมดฤทธิ์ไป แล้วเราจะได้ไม่เป็นทาสของความบาปอีกต่อไป ^๗ เพราะคนที่ตายแล้วก็หลุดพ้นจากอำนาจของบาป

^๘ เมื่อเราตายร่วมกับพระ คริสต์แล้ว เราเชื่อว่าเราจะมีชีวิตร่วมกับพระองค์ด้วย ^๙ เรารู้ว่าพระ คริสต์ ผู้ที่ฟื้นขึ้นจากความ ตายนั้น จะไม่มีวันตายอีกต่อไป ความตายก็ไม่ได้เป็นนายเหนือพระองค์อีกต่อไป ^{๑๐} พระองค์ตายเพียงครั้งเดียวก็พอตลอดไปเพื่อชนะอำนาจของบาป ชีวิตที่พระองค์มีอยู่ นี้พระองค์อยู่เพื่อพระเจ้า ^{๑๑} พวกคุณก็เหมือนกัน ให้ถือว่าตัวคุณเองตายจากบาปแล้ว และมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าในพระเยซูคริสต์นั้น

^{๑๒} ดังนั้นอย่าปล่อยให้บาปมาเป็นเจ้าครอบครองร่างกายที่ต้องตายของคุณอีก เลย คือให้ความบาปทำให้คุณต้องเชื่อฟังและทำตามกิเลสตัณหาของมัน ^{๑๓} คุณไม่ควรยอมให้บาปมาใช้อำนาจส่วนไหนก็ตามของคุณเป็นเครื่อง มือในการทำชั่ว แต่ให้มอบชีวิตของคุณเองกับพระเจ้า ให้สมกับเป็นคนที่ยาไป และฟื้นขึ้นมาใหม่แล้ว ตั้ง น้นขอให้คุณยอมให้พระเจ้าใช้อำนาจทุกส่วนของร่างกายคุณให้เป็นเครื่อง มือในการทำ ความดี ^{๑๔} ความ

บาปก็ไม่มีอำนาจเหนือพวกคุณอีกต่อไปแล้ว เพราะพวกคุณไม่ได้ยู่ใต้อำนาจของกฎ แต่อยู่ใต้ความเมตตากรุณาของพระเจ้า

ทาสที่ทำตามใจพระเจ้า

๑๔ แล้วที่นี้เราจะว่าอย่างไรดี ทำบาปต่อไปได้ไหม ไม่มีทาง เพราะตอนนี้เราไม่ได้ยู่ใต้กฎแล้ว แต่อยู่ใต้ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ๑๖ พวกคุณไม่รู้หรือว่า เมื่อคุณยอมมอบตัวเป็นทาสเชื่อ ฟังใครก็ตาม คุณก็เป็นทาสของคนๆนั้นแล้ว ไม่ว่าจะเป็็นทาสของความ บาปที่ทำให้ต้องตาย หรือเป็นทาสที่เชื่อ ฟังพระเจ้าซึ่งจะนำไปถึงชีวิตที่พระเจ้าชอบใจ ๑๗ แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่ถึงแม้คุณจะถูกเคยเป็นทาสของความ บาปมาก่อน แต่เดี๋ยวนี้คุณได้เชื่อฟังแบบอย่างคำสอนที่พระเจ้าให้ครอบครองคุณนออย่างสุดหัวใจ ๑๘ คุณจึงไม่เป็นทาสของความ บาปอีกต่อไป แต่เป็นทาสที่ทำตามใจพระเจ้า ๑๙ (ที่ผมใช้ตัวอย่างเรื่องทาสมาอธิบายให้ฟัง ก็เพราะกลัวว่าคุณจะไม่เข้าใจ) ในอดีตคุณเคยมอบอวัยวะของคุณให้เป็นทาสของความสกปรกโสโครกและการแหกกฎ ซึ่งทำให้คุณแหกกฎมากขึ้นเรื่อยๆ แต่เดี๋ยวนี้ขอให้อยอมมอบอวัยวะของคุณให้เป็นทาสที่ทำตามใจพระเจ้าซึ่งนำไปสู่ความบริสุทธิ์

๒๐ แต่ก่อน เมื่อคุณเป็นทาสของความบาปนั้น คุณก็เป็นอิสระ ไม่ได้ยู่ใต้การควบคุมของสิ่งที่ถูก ต้อง ๒๑ แต่คุณได้เอาร่างจากการใช้ชีวิตแบบนั้น สิ่งที่คุณได้คือสิ่งที่คุณละอายกับมันตอนนี้ เพราะสิ่งเหล่านั้นนำไปถึงความ ตาย ๒๒ แต่ตอนนี้คุณได้เป็นอิสระจากบาปและมาเป็นทาสของพระเจ้าแล้ว ผลที่คุณจะได้ รับผิดชอบความบริสุทธิ์ที่นำไปถึงชีวิตที่อยู่กับพระเจ้าตลอดไป ๒๓ เพราะคำ จ้างที่ความบาปจ่ายให้กับเราคือความตาย แต่ของขวัญที่พระเจ้าให้กับเรานั้นคือชีวิตที่อยู่กับพระเจ้าตลอดไป ในพระ เยซูคริสต์ เจ้าของเรา

ตัวอย่างจากการแต่งงาน

๗ **๗** พี่น้องครับ พวกคุณไม่รู้หรือว่ากฎนั้น มีอำนาจเหนือมนุษย์เฉพาะตอนมีชีวิตอยู่เท่านั้น (คุณก็คุ้น เคยกับกฎที่อยู่แล้ว)

๒ ยกตัวอย่างเช่น ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วจะต้องผูกมัดอยู่กับสามีตามกฎหมายเมื่อสามีของเธอยังมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าสามีของเธอตายไป เธอก็หลุดพ้นจากกฎการแต่งงานนั้น ๓ แต่ถ้าสามีเธอยังมีชีวิตอยู่ แล้วเธอไปเป็นเมียชายอื่น ก็ถือว่าเธอคบชู้ แต่ถ้าสามีเธอตายแล้ว เธอก็เป็นอิสระจากกฎการแต่งงานแล้ว และถ้าเธอไปเป็นเมียชายอื่น ก็ไม่ถือว่าเธอคบชู้

๔ พี่น้องก็เหมือนกัน เป็นเพราะความตายของพระ คริสต์ คุณมองถึงตายไปแล้วด้วย และเป็นอิสระจากกฎนั้นแล้ว เพื่อคุณจะได้เป็นของพระ คริสต์ผู้ที่ฟื้นขึ้นจากความ ตาย และเพื่อที่เราจะได้เกิดผลสำหรับพระเจ้า

๕ แต่ก่อนตอนที่เรานี้ใช้ชีวิตตามสันดานนั้น กฎก็กระตุ้นให้เกิดกิเลส ตัณหาขึ้นมา แล้วกิเลส ตัณหา นี้ก็มาควบคุมอวัยวะในตัวเรา เราจึงไปทำสิ่งที่นำไปสู่ความ ตาย ๖ แต่เดี๋ยวนี้เราตายแล้วและหลุด พ้นจากกฎที่เคยขังเราไว้ ตอนนี้เราได้มารับใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้านายของเรา ด้วยชีวิตใหม่ที่พระ วิญญาณนำไม่ใช้ชีวิตเก่าที่นำโดยกฎที่เขียนขึ้น

สิ่งที่กฎทำไม่ได้

๗ แล้วจะว่ายัง งิดิ กฎนั้นบาปหรือ ไม่มีทาง อัน ที่จริงถ้าไม่มีกฎ ผมก็ไม่รู้หรือกว่าบาปคืออะไร เพราะถ้าไม่มีกฎเขียนไว้ว่า “อย่าโลภ” *ผมไม่มีทางรู้ว่าความ โลภเป็นอย่างไร ๘ แต่บาปได้ฉวยโอกาสจากกฎนั้นมา ทำให้ผมเกิดความ โลภทุกชนิด ถ้าไม่มีกฎบาปก็หมดฤทธิ์เดชไปแล้ว ๙ ครั้งหนึ่งผมเคยมีชีวิตอยู่โดยไม่มีกฎ แต่พอมีกฎขึ้นมาบาปก็ฟื้นคืนชีพ ๑๐ แต่ผมกลับต้องตาย ปรากฏว่ากฎอัน นี้เองที่เคยมีไว้เพื่อนำชีวิตมาให้กลับมาทำให้ผมต้องตาย ๑๑ เพราะบาปได้ฉวยโอกาสใช้กฎนั้นมาล่อลวงผมและฆ่าผม ๑๒ ดังนั้นสรุปได้ว่ากฎนั้นศักดิ์สิทธิ์ และบัญญัตินั้นก็ศักดิ์สิทธิ์ ยุติธรรมและดีด้วย ๑๓ เอ้า แสดงว่าสิ่งที่ดีจนความตายมาให้ผมอย่างนั้นหรือ ไม่มีทาง แต่เป็นบาปต่างหาก บาปได้ใช้สิ่งที่ดี นี้มาฆ่าผม ผมจะได้รู้ธาตุแท้ของบาปว่าเป็นอย่างไร และบัญญัติจะให้เรารู้ว่าบาปนั้นมันชั่วร้ายขนาดไหน

๑๔ เรารู้ว่ากฎนั้นมาจากพระ วิญญาณ แต่ผมเป็นแค่มนุษย์ธรรมดาๆที่ถูกขายไปเป็น

*๗:๗ อ้างจากหนังสือ อพยพ ๒๐:๑๗ และ เฉลยธรรมบัญญัติ ๕:๒๑

ทาสอยู่ใต้อำนาจของบาป ^{๑๕} ผมไม่เข้าใจหรือกว่าทำไมผมถึงทำในสิ่งที่ผมทำ เพราะสิ่งที่ผมอยากทำผมก็ไม่ได้ทำ แต่ผมกลับไปทำในสิ่งที่ผมเกลียด ^{๑๖} ถ้าผมทำในสิ่งที่ผมไม่อยากทำ นั่นแสดงว่าผมเห็นด้วยกับกฎและยอมรับว่ากฎนั้นดี ^{๑๗} ความจริงแล้วไม่ใช่ตัวผมหรือสิ่งที่ทำสิ่งนี้ แต่บาปที่อยู่ในตัวผมต่างหากที่ทำ ^{๑๘} ใช่ ผมรู้ว่าสิ่งที่ฉันนั้นไม่ได้อยู่ในตัวผมหรือ (คือในสันดานของคนที่ เป็นมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังนี้) ผมอยากจะทำดีแต่ก็ทำไม่ได้ ^{๑๙} สิ่งดีๆที่ผมอยากทำนั้นผมไม่ได้ทำ แต่กลับไปทำในสิ่งที่ชั่วร้ายที่ผมไม่อยากทำ ^{๒๐} เพราะฉะนั้นถ้าผมทำในสิ่งที่ผมไม่อยากทำ ก็แสดงว่าไม่ใช่ผมที่เป็นคนทำ แต่เป็นบาปที่อยู่ในผมต่างหากที่ทำ

^{๒๑} ผมเคยค้นพบกฎข้อหนึ่งว่า เมื่อไรก็ตามที่ผมอยากจะทำดี ความชั่วจะอยู่ที่นั่นกับผมเสมอ ^{๒๒} ในใจผมเห็นด้วยกับกฎของพระเจ้า ^{๒๓} แต่ผมก็เห็นอีกกฎหนึ่งที่ทำงานอยู่ในตัวผม มันต่อสู้กับกฎของพระเจ้าที่จิตใจของผมยอมรับอยู่ แล้วมันก็ทำให้ผมเป็นนักโทษของกฎแห่งบาปที่ทำงานอยู่ในตัวผม นี้ ^{๒๔} ผมนี้ น่าสมเพชจริงๆใครจะช่วยชีวิตผมให้พ้นจากร่างกาย นี่ก็นำความตายมาให้กับผมได้บ้าง ^{๒๕} ขอบคุณพระเจ้า ผ่านทางพระเยซูคริสต์ เจ้าของเรา ใจของผมนั้นเป็นทาสของกฎของพระเจ้า แต่สันดานของผมนี้เป็นทาสของกฎแห่งบาป

ชีวิตที่นำโดยพระวิญญาณ

^๑ แล้วเดี๋ยว นี้คนทั้งหลายที่มีส่วนในพระเยซูคริสต์จะไม่ต้องถูกลงโทษ ^๒ เพราะในพระเยซูคริสต์ กฎที่มาจากพระวิญญาณที่ใช้ชีวิตนั้น ได้ปลดปล่อยให้คุณ * เป็นอิสระจากกฎแห่งบาปที่นำไปสู่ความตายแล้ว ^๓ สิ่งที่กฎของโมเสสช่วยไม่ได้ เพราะสันดานของเราทำให้กฎอ่อนแอไป พระเจ้าก็ได้ทำแล้ว พระองค์ได้ส่งพระบุตรของพระองค์มาเป็นมนุษย์เหมือนกับเราที่เป็นคนบาป และส่งมาเพื่อจัดการกับบาป พระเจ้าได้ตัดสินลงโทษบาปโดยใช้ร่างที่เป็นมนุษย์ของพระเยซู ^๔ เพื่อสิ่งที่กฎสั่งไว้จะ

ได้สำเร็จในชีวิตของเราผู้ที่ไม่ได้ใช้ชีวิตตามสันดาน แต่ตามพระวิญญาณ

^๕ เพราะคนที่ใช้ชีวิตตามสันดานก็มัวแต่คิดถึงความต้องการของกิเลส แต่คนที่ใช้ชีวิตตามพระ วิญญาณก็จะคิดถึงแต่เรื่อง ที่พระ วิญญาณต้องการ ^๖ จิตใจที่สันดานควบคุมอยู่นั้นนำไปสู่ความ ตาย แต่จิตใจที่พระ วิญญาณควบคุมนำไปสู่ชีวิตและสันติสุข ^๗ จิตใจที่สันดานควบคุมนั้นเป็นศัตรูกับพระเจ้า เพราะจิตใจนั้นไม่ยอมทำตามกฎของพระเจ้า และความจริงแล้วมันก็ไม่สามารที่จะทำตามกฎนั้นได้ด้วย ^๘ คนที่มีชีวิตตามสันดานจึงไม่สามารถทำให้พระเจ้าพอใจได้

^๙ แต่ถ้าพระ วิญญาณของพระเจ้าอยู่ในพวกคุณ คุณก็ไม่ได้ใช้ชีวิตตามสันดาน แต่ใช้ชีวิตตามพระ วิญญาณ แต่ถ้าคนไหนไม่มีพระ วิญญาณของพระ คริสต์ แสดงว่าคนนั้นไม่ได้เป็นของพระ คริสต์ ^{๑๐} แต่ถ้าพระ คริสต์ อยู่ในตัวพวกคุณ ถึงแม้ร่างของคุณต้องตายไปเพราะบาป แต่พระวิญญาณก็ยังคงนำชีวิตใหม่ให้กับคุณ เพราะพระเจ้ายอมรับคุณแล้ว ^{๑๑} ถ้าคุณมีพระ วิญญาณที่ทำให้พระ เยซูฟื้นขึ้นจากความตายอยู่ในพวกคุณ พระเจ้าผู้ทำให้พระ คริสต์ฟื้นขึ้นจากความ ตาย ก็จะใช้พระ วิญญาณของพระองค์ที่อยู่ในพวกคุณนั้น ให้ชีวิตกับร่างที่ต้องตายนี้ของคุณ

^{๑๒} ดังนั้นพี่น้องครับ เราไม่ได้เป็นหนี้อะไรกับสันดานเลยถึงจะต้องทำตามที่มีนสั่ง

^{๑๓} ถ้าคุณยังใช้ชีวิตตามสันดานอยู่ คุณจะจะต้องตาย แต่ถ้าคุณยอมให้พระ วิญญาณทำการกระทำบาปของร่างกาย คุณก็จะมีชีวิต

^{๑๔} เพราะพระ วิญญาณของพระเจ้านำใครคนนั้นก็เป็นลูกของพระเจ้า ^{๑๕} เพราะพระวิญญาณที่คุณได้ รับนั้นไม่ได้ทำให้คุณเป็นทาสที่ต้องกลัวอีก แต่ทำให้คุณเป็นลูกของพระเจ้า และพระ วิญญาณ นี้ทำให้เราอวดดังๆว่า “อับ บา ฟ่อ” ^{๑๖} พระวิญญาณนั้นทำให้เรามั่นใจว่าเราเป็นลูกๆของพระเจ้า

^{๑๗} ถ้าเราเป็นลูกๆของพระเจ้าแล้ว เราก็เป็นทายาท คือทายาทของพระเจ้า และเป็นทายาทร่วมกับพระ คริสต์ แต่เราจะต้องร่วม

* ๘:๒ คุณ ฉบับภาษาเดิมบางฉบับเขียนว่า ผม

† ๘:๑๕ อับบา เป็นคำในภาษาอารเมคที่แปลว่า “พ่อ”

ทุกขกับพระ คริสต์ก่อน เพื่อที่เราจะได้ รับ
ศักดิ์ศรีร่วมกับพระองค์ด้วย

เราจะได้รับเกียรติในอนาคต

^{๑๘}ผมถือว่าความทุกข์ยากในชีวิต นี้ ไม่
หนัก หนาอะไรเลย เมื่อเปรียบเทียบกับ
ศักดิ์ศรีที่พระองค์จะเปิด เผยให้เราใน
อนาคต ^{๑๙}เพราะทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมา
ในโลก นี้ กำลังตั้ง ตาคอยวันที่พระเจ้าจะ
เปิด เผยให้เห็นว่าใครเป็นลูกๆของพระองค์
บ้าง ^{๒๐}ทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างขึ้นมาในโลก นี้
พระเจ้าทำให้มันอยู่ในสภาพที่ผิด เพี้ยนไป
ไม่ใช่ว่าตัวมันเองอยากเป็นอย่างนั้น แต่
พระเจ้าเป็นผู้กำหนดให้เป็นอย่างนั้น เพราะ
มีความ หวังว่า ^{๒๑}ทุกสิ่งที่พระองค์สร้าง
มา นี้ จะได้หลุด พ้นจากการเป็นทาสของ
ความเสื่อมโทรม แล้วจะได้เป็นอิสระและมี
ศักดิ์ศรีร่วมกับลูกๆของพระเจ้า ^{๒๒}เพราะเรา
รู้ว่าทุกสิ่งที่พระเจ้าสร้างมาในโลก นี้ยังร้อง
คร่ำครวญ ด้วยความเจ็บ ปวดรวด ร้าวมา
จนถึงเดี๋ยว นี้ (เหมือนกับผู้ หญิงที่กำลังจะ
คลอดลูก) ^{๒๓}ไม่ใช่แต่เฉพาะพวกนั้นที่ร้อง
คร่ำครวญ แม้แต่เราเองก็ยังร้องคร่ำครวญ
อยู่ในใจด้วย ingsที่เราได้ รับพระ วิญญาณ
ซึ่งเป็นพระพรส่วนแรกจากพระเจ้าแล้ว
เรายังตั้งตารอ คอยวันที่พระองค์จะทำให้
เราเป็นลูกของพระองค์อย่างสมบูรณ์ เมื่อ
นั้นร่างกายของเราจะได้หลุด พ้นเป็นอิสระ
^{๒๔}พระเจ้าได้ช่วยชีวิตเราแล้ว เราจึงมีความ
หวัง น้อยอยู่ในใจ ความหวังที่เราเห็นได้นั้นไม่
เรียกว่าความหวังหรือ เพราะใครจะไปหวัง
กับสิ่งที่เขาเห็นแล้ว ^{๒๕}แต่เราหวังในสิ่งที่เรา
ยังมองไม่เห็น และเราก็ตั้งตารอ คอยมัน
ด้วยความอดทน

^{๒๖}ในทำนองเดียวกันพระ วิญญาณก็มา
ช่วยเราในความอ่อนแอของเราด้วย เราไม่รู้
ว่าเราควรจะขออะไรเวลาที่เรารออิสรภาพ แต่
พระ วิญญาณเองได้ขอต่อพระเจ้าแทนเรา
ด้วยเสียงร้องคร่ำครวญที่ไม่เป็นคำ ^{๒๗}แต่
พระเจ้าผู้หยั่งรู้จิตใจรู้ว่าอะไรอยู่ในจิตใจของ
พระ วิญญาณ เพราะพระ วิญญาณได้ร้องขอ
ให้กับคนที่ เป็นของพระเจ้า ตามที่พระเจ้า
ชอบใจ

^{๒๘}เรารู้ว่าพระเจ้าทำให้ทุกอย่างเกิดผลดี
สำหรับคนที่รักพระองค์ พวกเขาเป็นคน
ที่พระเจ้าเรียกตามแผน งานของพระองค์
^{๒๙}พระเจ้าได้เลือกและแยกคนพวก นี้ไว้ก่อน
ล่วงหน้าแล้ว ให้เป็นเหมือนลูกพระบุตรของ
พระองค์ เพื่อว่าพระ บุตรนั้นจะได้เป็นบุตร
คนแรกในหมู่ พี่ น้องมากมาย ^{๓๐}ดัง นั้นคน
พวก นี้ที่พระองค์ได้แยกไว้แล้ว พระองค์ก็
ได้เรียกมา และเมื่อเรียกมาแล้ว พระองค์ก็
ยอมรับเขา และเมื่อยอมรับแล้ว พระองค์ก็
ให้พวกเขามีศักดิ์ศรีด้วย

ความรักของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์

^{๓๑}เราจะว่าอย่างไรดีเกี่ยวกับเรื่อง นี้
ถ้าพระเจ้าอยู่ฝ่ายเรา ใครจะต่อ ด้านเรา
ได้ ^{๓๒}พระองค์ไม่หวงแม้แต่พระ บุตรของ
พระองค์เอง แต่กลับมอบพระ บุตรนั้นให้
มาตายเพื่อเราทุกคน ถ้าอย่างนั้นพระองค์
จะไม่ยิ่งให้ทุกอย่างทุกอย่างกับเราพร้อมกับ
พระ บุตรด้วยหรือ ^{๓๓}ใครจะฟ้องคนพวกนี้ที่
พระเจ้าเลือกมา พระเจ้าเองหรือ เป็นไปไม่
ได้ เพราะพระองค์เองเป็นผู้ที่ยอมรับพวก นี้
^{๓๔}ใครจะกล่าวโทษเขา พระเยซูหรือ เป็นไป
ไม่ได้ เพราะพระ เยซูคริสต์เป็นผู้ที่ตายและ
ฟื้นขึ้นมาใหม่ และตอน นี้พระองค์ก็นั่งอยู่
ทางขวามือของพระเจ้าวิงวอนพระเจ้าแทน
เรา ^{๓๕}ใครจะแยกเราออกจากความ รักที่
พระ คริสต์มีต่อเราได้ ไม่มีเลย แม้แต่ความ
ทุกข์ ยากหรือความลำบาก หรือการถูกกดขี่
ข่มเหง หรือความอดอยากหิวโหย หรือการ
เปลือยกาย หรืออันตรายต่างๆ หรือแม้แต่
การถูกฆ่าฟัน ก็ไม่มีทางแยกเราออกจาก
ความ รักที่พระ คริสต์มีต่อเราได้ ^{๓๖}เหมือน
กับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า

“เพื่อพระองค์ เราเสี่ยงกับการถูกฆ่าวันยังค่ำ
คนทำกับเราเหมือนแกะที่จะเอาไปฆ่า” *

^{๓๗}แต่ในทุกสิ่งทุกอย่าง นี้ เราก็คือ รับ
ชัยชนะอันยิ่งใหญ่ผ่านทางพระองค์ผู้ได้
แสดงความ รักกับเรา ^{๓๘}เพราะผมมั่นใจว่า
ไม่ว่าจะเป็นความ ตายหรือชีวิต ทูต สวรรค์
หรือเทพเจ้า สิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันหรือสิ่ง
ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต พวกวิญญาณที่มีฤทธิ์
อำนาจ ^{๓๙}สิ่งที่อยู่เหนือเรา หรือสิ่งที่อยู่ต่ำ
กว่าเรา หรืออะไร ก็ตามที่ถูกสร้างขึ้นมา

* ๘:๓๖ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๔๔:๒๒

พวกมันก็ไม่มีทางแยกเราออกจากความรักของพระเจ้าที่เราเห็นในพระเยซูคริสต์ เจ้าของเรา

พระเจ้าและชนชาติอิสราเอล

๑๗ **๑** ผมกำลังพูดความจริงในพระคริสต์ วิญญาณบริสุทธิ์นั้นยืนยันในสิ่งที่ผมกำลังจะพูดนี้ ^๒ ผมเป็นทุกข์มากและปวดร้าวใจอยู่ตลอดเวลา ^๓ ถ้ามันจะทำให้พี่น้องยิวที่เป็นเพื่อนร่วมชาติของผมรอด ผมก็จะขอให้ตัวเองถูกสาปแช่งและถูกตัดขาดจากพระคริสต์ ^๔ พวกเขาเป็นคนอิสราเอล ที่ได้รับสิทธิพิเศษหลายอย่าง คือพระเจ้ารับพวกเขามาเป็นลูกของพระองค์ ให้เขาเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ได้ทำข้อตกลงต่างๆกับเขา ให้กฎของพระองค์กับเขา ให้เขารู้ถึงวิธินมัสการพระองค์ในวิหาร และยังให้คำสัญญาต่างๆอีก ^๕ รวมทั้งให้เขามีบรรพบุรุษที่ยิ่งใหญ่ด้วย และพระคริสต์ตอนที่มาเกิดเป็นมนุษย์ก็สืบเชื้อสายมาจากพวกเขา ขอให้พระเจ้าผู้อยู่เหนือทุกสิ่งทุกอย่างได้รับการสรรเสริญตลอดไป อาเมน

^๖ คนเราจะพูดว่าพระเจ้าผิดสัญญาไม่ได้หรอก เพราะไม่ใช่ทุกคนที่สืบเชื้อสายมาจากอิสราเอล จะเป็นชาวอิสราเอลที่แท้จริง ^๗ และไม่ใช่ลูกของอับราฮัมทุกคนจะถูกนับว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายมาจากเขา เพราะพระเจ้าบอกกับอับราฮัมว่า “คนที่จะนับว่าสืบเชื้อสายมาจากเจ้าจะต้องสืบเชื้อสายมาจากอิสอัคเท่านั้น” ^๘ แสดงว่าไม่ใช่ลูกทุกคนของอับราฮัมที่เกิดตามธรรมชาติจะนับว่าเป็นลูกของพระเจ้า แต่ต้องเป็นลูกที่เกิดจากคำสัญญาของพระเจ้าเท่านั้นถึงจะนับว่าเป็นผู้

สืบเชื้อสายจริง ^๙ คำสัญญานั้นว่าไว้อย่างนี้คือ “ปีหนึ่งเวลานี้ เราจะกลับมา และซาราห์จะคลอดลูกชาย” ^{๑๐}

^{๑๑} หรืออีกตัวอย่างหนึ่งที่เกี่ยวกับเรื่องนี้คือตอนที่เรเบคาห์ตั้งท้องลูกชายฝาแฝดกับอิสอัคบรรพบุรุษของเรา ^{๑๒} ก่อนที่เด็กจะคลอดออกมาทำดีหรือชั่ว พระเจ้าบอกเรเบคาห์ว่า “คนที่จะรับใช้คนน้อง” ^{๑๓} เพื่อให้เป็นไปตามแผนที่พระองค์เลือก ทำให้เราเห็นว่าการเลือกของพระเจ้านั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกระทำของคน แต่ขึ้นอยู่กับพระเจ้าผู้เรียกเอง ^{๑๔} ซึ่งเหมือนกับที่ได้เขียนไว้แล้วว่า “เรารักยาโคบ แต่เราเกลียดเอซาว” ^{๑๕} แล้วนี่จะว้างังดี พระเจ้าไม่ยุติธรรมหรือไม่ มีทาง ^{๑๖} เพราะพระองค์พูดกับโมเสสว่า “เราอยากจะทำเมตตาใคร เราก็จะทำเมตตาคนนั้น เราอยากจะทำสงสารใคร เราก็จะทำสงสารคนนั้น” ^{๑๗}

^{๑๘} ดังนั้นสิ่งนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความอยากได้หรือความพยายามของมนุษย์หรอก แต่ขึ้นอยู่กับความเมตตาของพระเจ้าต่างหาก ^{๑๙} เพราะในพระคัมภีร์พระเจ้าบอกฟาโรห์ว่า “ที่เราได้ยกเจ้าเป็นกษัตริย์นั้น ก็เพื่อว่าคนจะได้เห็นฤทธิ์เดชของเราในวิถีที่เราใช้จัดการกับเจ้า และชื่อเสียงของเราจะได้โด่งดังไปทั่วโลก” ^{๒๐} ดังนั้นพระเจ้าเลือกที่จะเมตตาคนไหน พระองค์ก็จะเมตตาคนนั้น พระเจ้าเลือกที่จะทำให้คนไหนต้อด้าน พระองค์ก็จะทำให้คนนั้นต้อด้าน

^{๒๑} เมื่อเป็นอย่างนี้ คุณคงจะพูดกับผมว่า “ถ้าอย่างนั้น พระองค์ก็ยังจะมาโทษเรอีกทำไม เพราะใครจะไปขัดขืนความต้องการของพระองค์ได้” ^{๒๒} โห้มนุษย์เอ๋ย คุณคิดว่าคุณเป็นใคร สิ่งที่ถูกปั้นจะย้อนถามคนปั้น

* ๙:๕ ขอให้พระเจ้า ... สรรเสริญตลอดไป อาเมน หรือ “ขอให้พระคริสต์ ผู้เป็นเจ้าของเหนือทุกสิ่ง ได้รับการสรรเสริญตลอดไป อาเมน”

† ๙:๗ อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล ๒๑:๑๒

‡ ๙:๙ อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล ๑๘:๑๐, ๑๔

§ ๙:๑๑-๑๒ อ้างมาจากหนังสือ ปฐมกาล ๒๕:๒๓

§ ๙:๑๓ อ้างมาจากหนังสือ มาลาคีย์ ๑:๒-๓

** ๙:๑๓ เรารักยาโคบ แต่เราเกลียดเอซาว หรือแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า “เราเลือกยาโคบ แต่เราปฏิเสธเอซาว”

†† ๙:๑๕ อ้างมาจากหนังสือ อพยพ ๓๓:๑๙

‡‡ ๙:๑๗ อ้างมาจากหนังสือ อพยพ ๙:๑๖

ได้หรือว่า “ทำไม่ถึงฉันเราแบบนี้” ^{๒๑}ช่าง
 ปันหม้อไม่มีสิทธิที่จะเอาดินเหนียวก้อน
 เดียวกันมาปั้นเป็นภาชนะหรืออันหนึ่ง
 และภาชนะธรรมดาอีกอันหนึ่งหรืออย่างไรร
^{๒๒}แล้วเรื่องนี้จะว่าไง พระเจ้าตั้งใจจะ
 ลงโทษและแสดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์
 พระองค์ต้องอดทนอดกลั้นอย่างมากกับคน
 พวกนั้นที่สมควรถูกลงโทษและถูกทำลาย
^{๒๓}ที่พระองค์ทำอย่างนี้ ก็เพื่อแสดงให้เห็น
 ถึงความยิ่งใหญ่มหาศาลต่อคนพวกนั้นที่
 พระองค์เมตตาและที่พระองค์ได้เตรียมไว้
 รับสง่าราศี ^{๒๔}คนพวกนั้นที่พระองค์เรียกมา
 ก็คือพวกเรานี่เอง พระองค์ไม่ได้เรียกเรา
 จากพวกยิวเท่านั้น แต่จากคนที่ไม่ใช่ยิว
 ด้วย ^{๒๕}พระองค์ได้พูดถึงคนที่ไม่ใช่ยิวนี้ใน
 หนังสือโฮเซยาว่า
 “คนพวกนั้นที่แต่ก่อนไม่ใช่คนของเรา
 เราก็มักจะเรียกว่าเป็นคนของเรา
 และหญิงคนนั้นที่แต่ก่อนเราไม่ได้รับรัก
 เราก็มักจะเรียกว่าเป็นที่รักของเรา” *
^{๒๖}“ถึงแม้ว่าครั้งหนึ่งพระองค์เคยพูดว่า เจ้า
 ไม่ใช่คนของเรา
 แต่เดี๋ยวนี้ เขาจะได้ชื่อว่าเป็นลูกๆของ
 พระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่” †
^{๒๗}แต่อิสยาห์ได้ร้องเกี่ยวกับคนอิสราเอล
 ออกมาว่า
 “ถึงแม้ลูกๆของชนชาติอิสราเอล
 จะมีจำนวนมากเหมือนกับเม็ดทรายในทะเล
 แต่จะมีไม่กี่คนเท่านั้นที่จะรอด
^{๒๘}องค์เจ้าชีวิตจะทำให้สิ่งที่พระองค์พูด
 สำเร็จครบถ้วนอย่างรวดเร็วในโลกนี้” ‡
^{๒๙}และตามที่อิสยาห์ได้ทำนายไว้ว่า
 “ถ้าองค์เจ้าชีวิตผู้ทรงฤทธิ์ ไม่เหลือผู้สืบเชื้อ
 สายให้กับเรา
 เราก็มักจะถูกทำลายจนสิ้นซากไปแล้ว

เหมือนกับเมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์”
 †S

^{๓๐}ถ้าอย่างนั้น จะว่ายังไงดี คนที่ไม่ใช่
 ยิวไม่ได้สนใจว่าพระองค์จะยอมรับเขา
 หรือไม่ แต่พระเจ้ากลับยอมรับเขา และ
 ที่พระองค์ยอมรับเขาก็เพราะเขาไว้ วางใจ
^{๓๑}แต่คนอิสราเอลแสวงหากฎที่กำหนดว่า
 พระเจ้าต้องการอะไรจากคนของพระองค์
 แต่สุดท้ายก็ไม่ได้บรรลุถึงกฎนั้น ^{๓๒}ทำไม่
 ถึงเป็นอย่างนั้นล่ะ เพราะเขาแสวงหากฎนั้น
 เหมือนกับมันขึ้นอยู่กับกรกระทำ แทนที่
 จะฟังความไว้ วางใจ เขาก็เลยสะดุดหินล้ม
^{๓๓}เหมือนกับที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
 “ดูสิ เราได้วางก้อนหินก้อนหนึ่งไว้ที่ศิโยนที่
 จะทำให้คนสะดุด
 เป็นศิลาที่จะทำให้คนล้มลง
 แต่คนที่ไว้ วางใจในหินก้อนนั้น **จะไม่มีวัน
 อับอาย” ††

^๑ที่ น้องครับ สิ่งที่ผมต้องการมาก
 และสิ่งที่ผมอธิษฐานต่อพระเจ้า
 สำหรับคน ยิวก็คือ ขอให้พวกเขาได้ รับ
 ความ รอด ^๒ผมเป็นพยานว่าพวกเขาไม่ใส่ใจให้
 พระเจ้าแต่เขาขาดความรู้ ^๓พวกเขาไม่รู้จัก
 ความซื่อสัตย์สุจริตของพระเจ้า เขาพยายาม
 ที่จะยึดฐานะที่เป็นคนของพระเจ้าไว้ เขาจึง
 ไม่ยอมรับแผน งานอันซื่อสัตย์สุจริตของ
 พระองค์ ^๔พระ คริสต์เป็นเป้า หมายของกฎ
 เพื่อที่พระเจ้าจะได้ยอมรับทุกคนที่ไว้ วางใจ
 พระคริสต์

^๕โมเสสได้เขียนถึงคนที่คิดว่าพระเจ้าจะ
 ยอมรับเขาเพราะเขาทำตามกฎที่จะทำให้
 คนสะดุดว่า “คนที่ทำอย่างนี้ จะต้องใช้ชีวิต
 ตามกฎนั้นทุกอย่าง” †‡ ส่วนคนที่พระเจ้า
 ยอมรับเพราะเขาไว้วางใจพระเจ้า โมเสสพูด
 ว่า “ไม่ต้องคิดในใจว่า แล้วใครจะเป็นคน

* ๙:๒๕ อ้างมาจากหนังสือ โฮเซยาห์ ๒:๒๓

† ๙:๒๖ อ้างมาจากหนังสือ โฮเซยาห์ ๑:๑๐

‡ ๙:๒๘ อ้างมาจากหนังสือ อิสยาห์ ๑๐:๒๒-๒๓

! ๙:๒๙ เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ คือ เมืองที่คนชั่วอาศัยอยู่ พระเจ้าลงโทษพวกเขา โดยการทำลายเมืองทั้งสอง หนังสือปฐมกาล ๑๙

§ ๙:๒๙ อ้างมาจากหนังสือ อิสยาห์ ๑:๙

** ๙:๓๓ ในหินก้อนนั้น หรือ ในพระองค์

†† ๙:๓๓ อ้างมาจากหนังสือ อิสยาห์ ๘:๑๔, ๒๘:๑๖

‡ ๑๐:๕ อ้างมาจากหนังสือ เลวีนิติ ๑๘:๕

ขึ้นไปบนสวรรค์” (หมายถึงขึ้นไปเชิญพระคริสต์ลงมาบนโลกเพื่อช่วยเรา) ^๗ “หรือใครจะเป็นคนลงไปในหลุมที่ลึกมาก” (หมายถึงลงไปเชิญพระคริสต์ขึ้นมาจากความตาย) ^๘ เพราะพระคัมภีร์พูดไว้ว่า “ถ้อยคำนั้นอยู่ใกล้กับคุณแล้ว มนุษย์ในปากและอยู่ในใจของคุณ” ^๙ นี่แหละคือเรื่องที่เราประกาศ ^๙ ถ้าคุณยอมรับด้วยปากว่า “พระเยซูเป็นองค์เจ้าชีวิต” และเชื่อในใจว่าพระเจ้าทำให้พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตาย คุณก็จะรอด ^{๑๐} เพราะพระเจ้ายอมรับคนที่ไว้วางใจ และคนที่ยอมรับด้วยปากว่าเชื่อก็จะรอด ^{๑๑} เพราะพระคัมภีร์บอกว่า “ทุกคนที่ไว้วางใจพระองค์จะไม่มีความอับอาย” ^{๑๒} ที่พระคัมภีร์บอกว่าทุกคน แสดงว่าคุณ ยึดกับคนที่ไม่ใช่ยิวไม่มีอะไรแตก ต่างกันเลย เพราะองค์เจ้าชีวิตองค์เดียวกันนี้เป็นองค์เจ้าชีวิตของทุกคน และพระองค์ก็เต็มไปด้วยความเมตตาต่อบุคคลที่ร้องเรียกให้พระองค์ช่วย ^{๑๓} เพราะ “ทุกคนที่ร้องเรียกให้องค์เจ้าชีวิตช่วย ก็จะรอด” ^{๑๔}

^{๑๔} แต่พวกเขาจะร้องเรียกให้พระองค์ช่วยได้อย่างไร ในเมื่อพวกเขายังไม่ไว้วางใจพระองค์เลย แล้วพวกเขาจะไว้วางใจได้อย่างไร ในเมื่อยังไม่เคยได้ยินเรื่องของพระองค์เลย แล้วพวกเขาจะเคยได้ยินได้อย่างไร ในเมื่อยังไม่เคยมีใครไปประกาศให้พวกเขาฟังเลย ^{๑๕} แล้วจะมีใครไปประกาศได้อย่างไรถ้าไม่มีคนส่งไป เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า “เป็นเวลาที่เหมาะสมจริงๆ ที่มีคนวิ่งมาบอกข่าวดีกับเรา” ^{๑๖} แต่ไม่ใช่ทุกคนที่ทำตามข่าวดีนั้น อิสยาห์ก็พูดไว้ว่า “องค์เจ้าชีวิต มีใครบ้างที่ไว้วางใจในถ้อยคำของเรา” ^{๑๗} ดังนั้นความไว้วางใจจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อได้ยินข่าวดีก่อน และคนจะ

ได้ยินข่าวดีได้ ก็ต่อเมื่อมีคนออกไปประกาศเรื่องของพระคริสต์ ^{๑๘} แต่ผมขอถามหน่อยว่า พวกยิวไม่ได้ยินข่าวดีที่เราไปประกาศหรืออย่างไร ได้ยินแน่ เพราะพระคัมภีร์พูดไว้ว่า

“เสียงของพวกเขาได้กระจายออกไปทั่วโลก และถ้อยคำของพวกเขาได้แพร่ออกไปจนสุดขอบฟ้า” ^{๑๙}

^{๑๙} แต่ผมขอถามว่า คนอิสราเอล รู้เรื่องหรือเปล่า พวกเขาารู้เรื่องแน่ ตอนแรกพระเจ้าพูดผ่านโมเสสว่า

“เราจะใช้ชนชาติกระ จอกๆทำให้พวกเจ้าอิจฉา

เราจะใช้ชนชาติที่โง่ๆทำให้พวกเจ้าโมโห” ^{๒๐}

^{๒๐} ต่อมาพระเจ้าพูดผ่านทางอิสยาห์ และอิสยาห์ก็กล่าวพูดว่า

“คนที่ไม่ได้แสวงหาเรา ได้พบเรา เราได้ปรากฏตัวให้กับคนที่ไม่สนใจเรา” ^{๒๑}

^{๒๑} แต่เรื่องของคนอิสราเอลนั้น พระเจ้าพูดว่า

“เรายืนมือเราออกไปทั้งวัน ให้กับพวกที่ไม่เชื่อฟังและต่อต้านเรา” ^{๒๒}

พระเจ้าไม่ได้ลิ้มคนของพระองค์

^๑ ผมขอถามหน่อยว่า “พระเจ้า **๑๑** ทอด ทิ้งคนของพระองค์แล้วหรืออย่างไร” ไม่มีทาง ตัวผมเองก็เป็นคนอิสราเอล สืบเชื้อสายมาจากอับราฮัม มาจากเผ่าเบน ยา มิน ^๒ พระเจ้าไม่ได้ทิ้งคนของพระองค์ที่พระองค์ได้เลือกไว้ก่อนหน้านั้นแล้ว พวกคุณไม่เคยรู้เรื่องของเอ ลี ยาห์ที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เลยหรือ ตอนที่เขามาต่อว่าคนอิสราเอลกับพระเจ้าว่า ^๓ “องค์เจ้าชีวิต พวกนี้ได้ฆ่าพวกผู้พูดแทนพระองค์ และได้รื้อพวกแท่นบูชาของพระองค์ ตอน นี้เหลือแต่ผมคนเดียวเท่านั้น และพวกเขากำลังตาม

* ๑๐:๘ ข้อ ๖-๘ อ้างมาจากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ ๓๐:๑๒-๑๔

† ๑๐:๑๑ อ้างมาจากหนังสือ อิสยาห์ ๒๘:๑๖

‡ ๑๐:๑๓ อ้างจากหนังสือ โยเอล ๒:๓๒

¶ ๑๐:๑๕ อ้างมาจากหนังสือ อิสยาห์ ๕๒:๗

§ ๑๐:๑๖ อ้างมาจากหนังสือ อิสยาห์ ๕๓:๑

** ๑๐:๑๘ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๑๙:๔

†† ๑๐:๑๙ อ้างมาจากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ ๓๒:๒๑

‡‡ ๑๐:๒๐ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๖๕:๑

¶¶ ๑๐:๒๑ อ้างมาจากหนังสือ อิสยาห์ ๖๕:๒

ล่าผมอยู่”^{*} แต่พระเจ้าตอบเขาว่า “ยังมีคนของเราเหลืออยู่อีกเจ็ดพันคน ที่ไม่ได้กราบไหว้พระบาอัล”[†] เวลานี้ก็เหมือนกัน ยังมีคนกลุ่มเล็กๆ เหลืออยู่ เป็นคนที่พระเจ้าเลือกไว้ด้วยความเมตตาากรุณาของพระองค์[‡] ถ้าพระองค์เลือกเราด้วยความเมตตาากรุณา แสดงว่าฉันไม่ได้ขึ้นอยู่กับการกระทำ หมายความว่าฉันจะเรียก ว่าเป็นความเมตตาได้อย่างไร

[¶] ถ้าอย่างนั้นจะว่าอย่างไรดี คนอิสราเอลไม่ได้เจอลิงที่เขาหา แต่กลุ่มคนที่พระเจ้าได้เลือกไว้กลับเป็นผู้ที่ได้เจอ ส่วนคนอิสราเอลที่เหลือก็มีจิตใจต่อต้านไป[¶] เหมือนกับที่พระคัมภีร์พูดไว้ว่า

“พระเจ้าได้มอบจิตใจที่ยืนขาให้พวกนี้”[‡]
 “พระองค์ทำให้ตาของเขามองอะไรก็ไม่ได้เห็นหูของเขาฟังอะไรก็ไม่ได้ยินจนถึงทุกวันนี้”[¶]

[¶] กษัตริย์ดาวิดพูดเรื่องเดียวกันนี้ว่า
 “ขอ ให้งาน เลียงต่างๆ ของพวกเขาเป็นหลุมพรางและกับดัก

ขอให้พวกเขาล้มลงและได้รับการกรมที่ทำได้”[¶]
[¶] ขอ ให้อาของพวกเขามีดบาดจนมองไม่เห็น

และขอ ให้พระองค์ทำให้หลังของพวกเราออกจากการแบกปัญหาตลอดไป”[§]

[¶] ผมขอลาถามหน่อยว่า พวกคน ยิวสะดุดล้มลงจนเยียวยาไม่ได้เลยหรือ ไม่ใช่เลย แต่ตรงกันข้าม เพราะความผิด พลาดของคนยิว จึงทำให้คนที่ไม่ใช่ยิวได้ รับความ รอดที่เป็นอย่าง นี้เพราะพระเจ้าอยากจะทำให้คนยิวอิจฉา[¶] แต่ถ้าการที่คน ยิวทำผิด พลาด และล้มเหลว ยังทำให้โลก นี้และคนที่ไม่ใช่ยิวได้ รับพระพรมากมายขนาด นี้ ลองคิดดูสิว่า ถ้าคนยิวกลับมาครบถ้วน โลกนี้จะได้รับพระพรขนาดไหน

[¶] ผมกำลังพูดกับพวกคุณคนที่ไม่ใช่ยิว เพราะพระเจ้าได้ตั้งให้ผมเป็นศิษย์ เอกสำหรับคนที่ไม่ใช่ยิว ผมตั้งใจที่จะให้งานรับใช้ของผมนี้โด่งดังไปทั่ว[¶] เพื่อให้พี่น้อง

ยิวของผมอิจฉา เพื่อจะช่วยให้พวกเขาบางคนรอดได้[¶] เพราะถ้าโลก นี้ได้กลับมาคืนดีกับพระเจ้า เมื่อพระองค์ทอดทิ้งพวกยิว แล้ว จะเกิดอะไรขึ้นถ้าพระเจ้ายอมรับพวกยิว ก็ จะเกิดการฟื้นคืนจากความ ตายนะสิ[¶] ถ้าแบ่งส่วนที่แบ่งออกมายุวเป็นส่วนแรกนั้น เป็นของพระองค์ ส่วนที่เหลือทั้งก้อนก็ต้องเป็นของพระองค์ด้วย และถ้าการของต้นไม้ เป็นของพระองค์ กิ่ง ก้านของมันก็ต้องเป็นของพระองค์ด้วย[¶] แต่ถ้ากิ่งบางกิ่งถูกหักทิ้งไป แล้วเอาคนที่ เป็นกิ่งมะกอกป่ามาต่อเข้าไปแทน คุณก็จะเป็นส่วนหนึ่งของต้นมะกอกต้นนั้น และได้ รับการหล่อ เลียงจากรากของมัน[¶] คุณไม่ควรจะคุยโวชมกึ่งที่ ถูกหักทิ้งไป แต่ถ้าคุณคุยโว ก็ให้จำไว้ว่าคุณไม่ได้เป็นคนหล่อ เลียงราก รากต่างหาก ที่หล่อเลี้ยงคุณ

[¶] คุณอาจจะพูดว่า “กิ่งพวกนั้นถูกหักทิ้งไป ก็เพื่อจะได้เอาผมต่อเข้าไปแทน”[¶] ถูกแล้ว ที่พวกเขาถูกหักทิ้งไปเพราะพวกเขาไม่ไว้ใจ แต่คุณยังอยู่ได้เพราะคุณไว้ใจ เพราะฉะนั้นอย่าหลง แต่ให้ระวังตัวให้ดี[¶] เพราะถ้าพระเจ้าไม่ได้เว้นโทษกึ่งเดิม

ของต้น พระองค์ก็จะไม่เว้นโทษคุณเหมือนกัน[¶] ดูสิ พระเจ้านั้นทรงเมตตาและเด็ดขาด พระองค์เด็ด ขาดกับคนที่หลงผิด แต่มีเมตตากับคุณ ถ้าคุณยังคงอยู่ในความเมตตาของพระองค์ ไม่อย่างนั้น คุณก็จะถูกตัดทิ้งไปจากต้นเหมือนกัน[¶] แต่ถ้าพวกนั้นกลับมาไว้ใจพระเจ้าใหม่ พวกเขาก็จะถูกต่อเข้าไปกับต้นเดิมอีกครั้งหนึ่ง เพราะพระเจ้าสามารถต่อพวกเขาเข้าไปใหม่ได้[¶] แม้แต่คุณที่เป็นกิ่งของต้นมะกอกป่า ยังตัดเอามาต่อกับต้นมะกอกบ้านได้เลย ทั้งๆ ที่ขัดกับธรรมชาติ ถ้าจะเอากิ่งเดิมของมะกอกบ้านที่ถูกตัดทิ้งไปนั้นมาต่อเข้ากับต้นเดิมของมัน จะยิ่งง่ายกว่านั้นมากขนาดไหน

[¶] พี่ น้องครับ ผมอยากให้พวกคุณเข้าใจเรื่องลึกลับ นี้ เพื่อคุณจะได้ไม่หลงตัวเอง เรื่อง ลับ นี้คือมีชาวอิสราเอลส่วนหนึ่งที่มี

* ๑๑:๓ อ้างมาจากหนังสือ ๑ พงศกษัตริย์ ๑๙:๑๐, ๑๔

† ๑๑:๔ อ้างมาจากหนังสือ ๑ พงศกษัตริย์ ๑๙:๑๘

‡ ๑๑:๘ อ้างมาจากหนังสือ อีสยาห์ ๒๙:๑๐

¶ ๑๑:๘ อ้างมาจากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ ๒๙:๔

§ ๑๑:๑๐ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๖๙:๒๒-๒๓

จิตใจคือ ด้านจะยังคงตื้อ ด้านต่อไป จนกว่าจำนวนคนที่ไม่ใช่ยิวทั้งหมดได้เข้ามาในครอบครัวของพระเจ้า ^{๒๖} ทางนี้ แหะและเป็นทางที่ชาวอิสราเอลทั้งหมดจะได้ รับความรอด เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า

“พระเจ้าช่วยให้อุรุดจะมาจากคิโยน พระองค์จะกำจัดสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย ให้ออกไปจากครอบครัวของยาโคบ ^{๒๗} และเราก็จะทำสัญญาให้กับพวกเขา เมื่อเราเอาบาปของพวกเขาทิ้งไป” *

^{๒๘} พวกยิวได้กลายเป็นศัตรูของพระเจ้า เพราะไม่ยอมรับข่าวดี นี้ มันจึงกลายเป็นผลดีกับพวกคุณ แต่พวกยิวก็ยังเป็นพวกที่พระเจ้าเลือกและพระองค์ก็ยังคงรักพวกยิว เนื่องจากคำสัญญาที่พระเจ้าให้ไว้กับบรรพบุรุษของพวกเขา ^{๒๙} เพราะพระเจ้าไม่เคยเอาพรสวรรค์ที่พระองค์ให้ไปแล้ว กลับคืน และไม่เคยเรียกใคร แล้วเปลี่ยนใจ ^{๓๐} ครั้งหนึ่งพวกคุณเคยไม่เชื่อฟังพระเจ้าเหมือนกัน แต่เดี๋ยวนี้พวกคุณก็ได้ รับความเมตตาจากพระเจ้าแล้ว เพราะพวกยิวไม่ยอมเชื่อฟัง ^{๓๑} เหมือนกับตอนที่พวกยิวไม่ยอมเชื่อ ฟังพระเจ้า ก็เพื่อพวกเขาจะได้ รับความเมตตาจากพระเจ้าเหมือนกับที่พวกคุณได้รับ ^{๓๒} ที่ผมพูดอย่างนี้ก็เพราะพระเจ้าได้ขังทุกคนทั้งคน ยิวและคนที่ไม่ใช่ยิวไว้ในชีวิตที่ไม่เชื่อ ฟังพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ แสดงความเมตตาให้กับพวกเขาทุกคนเหมือนกันหมด

สรรเสริญพระเจ้า

^{๓๓} โอโฮ ความมั่งคั่ง สติปัญญา และความรู้อันล้ำค่าของพระเจ้าอันลึกลับเหลือ เกิน ใครเล่าจะหยั่ง รักรัตตสัน ใจของพระองค์ได้ ใครจะเข้าใจการกระทำของพระองค์ได้ ^{๓๔} เหมือนกับที่พระคัมภีร์บอกไว้ว่า
“ใครจะรู้ว่าองค์เจ้าชีวิตคิดอะไรอยู่ ใครจะเป็นที่ปรึกษาของพระองค์ได้” †
^{๓๕} “ใครเคยให้ของกับพระองค์ก่อน พระองค์ถึงต้องตอบแทนเขากลับ” ‡

^{๓๖} เพราะทุกอย่างมาจากพระองค์ มาทางพระองค์ และอยู่เพื่อพระองค์ ขอให้พระเจ้าได้รับเกียรติตลอดไป อาเมน

ชีวิตที่ถูกมอบไว้กับพระเจ้า

๑๒ ^๑ ตั้ง นั้นที่ น้องครับ พระเจ้าได้เมตตา กรุณาต่อเรา ผมก็เลยขอ ร้องให้คุณมอบร่างกายของคุณเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอยู่ เป็นเครื่องบูชาที่บริสุทธิ์ และเป็นทีพอใจของพระเจ้า การทำอย่าง นี้เป็นการนมัสการสมกับที่พระเจ้าได้ช่วยพรคุณ ^๒ อย่าทำตามอย่างคนในโลกนี้ แต่ขอ ยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงคุณ คือพระองค์ จะให้จิตใจใหม่กับคุณเพื่อจะได้รู้ว่าพระเจ้า ต้องการอะไร สิ่งไหนดี สิ่งไหนพระองค์ ชอบใจ และสิ่งไหนสมบูรณ์แบบ

^๓ ตามพรสวรรค์ที่ผมได้ รับมาให้เป็นพิเศษ เอก ผมอยากจะขอเตือนพวกคุณทุกคน ว่า อย่าคิดว่าตนเองสำคัญกว่าที่ควร คิด ให้สม เหตุสมผลกับขนาดของพรสวรรค์ที่ พระเจ้าได้มอบให้กับคุณแต่ละคน ^๔ เหมือนกับที่เรามีร่างกายแต่มีอวัยวะหลายส่วน และอวัยวะ ทั้ง หลายก็ไม่ได้ทำหน้าที่อย่าง เดียวกัน ^๕ เช่นเดียวกันพวกเราที่เป็นเหมือน อวัยวะต่างๆประกอบกันขึ้นมาเป็นร่าง เดียว กันในพระ คริสต์ และเราก็เป็นอวัยวะของ กันและกันด้วย ^๖ พระเจ้ามีเมตตา กรุณา มอบ พรสวรรค์ให้กับเราแต่ละคนแตกต่างกันไป ถ้าคนไหนมีพรสวรรค์ในเรื่องที่จะพูดแทน พระเจ้า ก็ให้เขาพูดตามรูปแบบความ เชื่อที่ เขาได้ รับมา ^๗ ถ้าคนไหนมีพรสวรรค์ในการ รับ ใช้ ก็ให้เขาอุทิศตัวในการรับ ใช้ ถ้าคน ไหนมีพรสวรรค์ในการสั่ง สอน ก็ให้เขาอุทิศ ตัวในการสั่ง สอน ^๘ ถ้าคนไหนมีพรสวรรค์ ในการให้กำลังใจ ก็ให้เขาอุทิศตัวในการให้ กำลังใจ คนที่มีพรสวรรค์ในการให้ ก็ให้เขา ให้อย่างเต็มใจ คนที่มีพรสวรรค์ในเรื่องการ ช่วยเหลือ ก็ให้ทำอย่างเอาจริงเอาจัง คนที่ มีพรสวรรค์ในเรื่องการแสดง ความเมตตา ก็ ให้แสดงความเมตตาด้วยความยินดี

* ๑๑:๒๗ อ้างมาจากหนังสือ อีสยาห์ ๕๙:๒๐-๒๑; ๒๗:๙

† ๑๑:๓๔ อ้างมาจากหนังสือ อีสยาห์ ๔๐:๑๓

‡ ๑๑:๓๕ อ้างมาจากหนังสือ โยบ ๔๑:๑๑

¶ ๑๒:๘ การช่วยเหลือ อาจแปลได้อีกอย่างหนึ่งว่า การนำ

“ให้รักคนอื่นด้วยความจริงใจ เกลียดสิ่งชั่วร้าย ยึดมั่นสิ่งที่ดี ^{๑๐}ให้รักกันฉันพี่น้อง ให้เกียรติกับคนอื่นมากกว่าตัวเอง ^{๑๑}ให้มุ่งมโนอย่าขี้เกียจ เอาจริงเอาจังกับพระวิญญาณ รับใช้องค์เจ้าชีวิต ^{๑๒}ให้ชื่นชมยินดีในความหวังที่คุณมี ให้อดทนต่อความยากลำบาก ให้ขะมักเขม้นในการอธิษฐานอยู่เสมอ ^{๑๓}ให้แบ่งปันกับคนของพระเจ้าที่ขัดสน ให้ต้อนรับแขกแปลกหน้า ^{๑๔}ให้อวยพรกับคนที่ข่มเหงคุณ ให้อวยพรพวกเขาและอย่าสาปแช่งเขา ^{๑๕}ให้ยินดีกับคนที่มีความสุข ให้ใฝ่ใถ่กับคนที่กำลังเสียใจ ^{๑๖}ให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่าได้ถือตัวแต่ให้คบค้ากับคนที่ต่ำต้อย และอย่าคิดว่าตัวเองฉลาด ^{๑๗}อย่าตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว ให้ทำในสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าเป็น ^{๑๘}ในส่วนของคุณให้อยู่อย่างสงบ สุขกับทุกคนเท่าที่จะเป็นไปได้ ^{๑๙}พี่น้องครับ อย่าแค้นเคืองเลย แต่ปล่อย ให้พระเจ้าลงโทษเขาเอง เพราะพระ คัมภีร์เขียนไว้ว่า

“เราจะเป็นผู้แก้ แค้นเอง เราจะเป็นผู้

ตอบแทนเอง องค์เจ้าชีวิตบอกไว้เช่นนั้น” *

^{๒๐}แต่ “ถ้าศัตรูของคุณหิว ก็หาอาหารให้เขากิน และถ้าเขากระหาย ก็หาน้ำให้เขาดื่ม เพราะเมื่อคุณทำอย่างนี้ คุณก็ได้สวมถ้ำที่ลูก โพลงไว้บนหัวของเขา” †

^{๒๑}อย่าให้ความชั่วชนะคุณ แต่ให้อาชนะ ความชั่วด้วยความดี

^{๑๓} ให้ทุกคนยอมเชื่อ ฟังผู้มีอำนาจ ของรัฐบาล เพราะอำนาจทุกอย่าง มาจากพระเจ้า และพระเจ้าเองเป็นผู้ที่แต่งตั้งผู้มีอำนาจเหล่านั้น ^๒ถ้าอย่างนั้น คน

ที่ขัดขึ้นต่ออำนาจนั้น ก็เท่ากับขัดขึ้นคำสั่งของพระเจ้า และคนที่ขัดขึ้นคำสั่งของพระเจ้า ก็จะต้องถูกลงโทษ ^๓คนที่ทำดีไม่กลัวผู้มีอำนาจพวกนั้นหรอก มีแต่คนที่ทำชั่วเท่านั้นที่กลัว ถ้าคุณไม่ยอมกลัวผู้มีอำนาจพวกนั้นก็ให้ทำดี แล้วพวกเขาจะชื่นชมเชยพวกคุณ ^๔เพราะพวกเขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าที่มาทำงานช่วยพวกคุณ แต่ถ้าคุณทำเรื่องชั่วๆก็ให้กลัวไว้ เพราะเขาไม่ได้ถือดาบเอาไว้ขู่เฉยๆ เขาเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เป็นผู้แก้แค้นแทนพระเจ้า เพื่อลงโทษคนที่ทำชั่ว ^๕ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องเชื่อ ฟังรัฐบาล ไม่ใช่เพราะกลัวถูกลงโทษเท่านั้น แต่เพื่อใจจะไม่ฟ้องตัวเองว่าผิด ^๖นี่เป็นเหตุที่คุณต้องเสียภาษี เพราะผู้มีอำนาจพวกนี้เป็นคนรับใช้ของพระเจ้า ที่ดูแลเรื่องเหล่านี้เสมอ ^๗คุณเป็นหนี้อะไรกับใคร ก็ให้จ่ายคืนเขาไป เป็นหนี้สวยสาอากร ก็ให้จ่ายสวยสาอากร เป็นหนี้ภาษี ก็ให้จ่ายภาษี คุณต้องจ่ายเกรงใคร ก็ให้จ่ายเกรงคุณนั้น คุณต้องให้เกียรติใคร ก็ให้เกียรติคนนั้น

หัวใจของกฎคือการรักผู้อื่น

“อย่าเป็นหนี้อะไรกับใครเลย นอกจากหนี้รักที่มีต่อกันและกัน เพราะคนที่รักคนอื่นก็ถือว่าได้ทำตามกฎครบถ้วนแล้ว ^๔ในกฎบัญญัติมีคำสั่งมากมายเช่น “อย่าเป็นชู้” “อย่าฆ่าคน” “อย่าขโมย” “อย่าโลภ” ^๕และยังมีคำสั่งอื่นๆอีก แต่ทั้งหมดนั้นก็สรุปได้ว่า “ให้รักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” ^๙ความรักไม่ทำร้ายเพื่อนบ้าน เป็นเหตุที่ว่า ถ้ามีความรักก็ถือว่าได้ทำตามกฎครบถ้วนแล้ว ^{๑๐}ให้ทำอย่างที่บอกนี้ เพราะถึงเวลาตื่นได้แล้ว ความ รอดของเรานั้นได้เข้ามาใกล้มากยิ่งขึ้น กว่าตอนที่เราเพิ่งไว้ วางใจใหม่ๆ ^{๑๒}กลางคืน ^{**}ใกล้จะผ่านไป ตอนเช้า

* ๑๒:๑๙ อ้างมาจากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ ๓๒:๓๕
 † ๑๒:๒๐ **สวมถ้ำที่ลูกโพลงไว้บนหัวของเขา** หมายถึงทำให้เขาละอายใจ ในพระคัมภีร์เดิมจะนำเถาถ้ำไว้บนศีรษะของตัวเองเพื่อแสดงว่าพวกเขาเสียใจหรือเศกเศร้า
 ‡ ๑๒:๒๐ อ้างมาจากหนังสือ สุภาษิต ๒๕:๒๑-๒๒
 § ๑๓:๙ อ้างมาจากหนังสือ อพยพ ๒๐:๑๓-๑๕, ๑๗
 § ๑๓:๙ อ้างมาจากหนังสือ เลวีนิติ ๑๙:๑๕
 ** ๑๓:๑๒ **กลางคืน** ใช้เป็นสัญลักษณ์ของโลกแห่งบาป

ใกล้จะมาแล้ว ดังนั้นขอให้เราเลิกทำในสิ่งที่เป็นของความมืด และให้สวมอาภรณ์ที่เป็นของความสว่าง^{๑๓} ทำตัวให้หน้านับถือเหมือนคนที่ใช้ชีวิตอยู่ในกลางวัน ไม่เที่ยววามสุ่มไม่เสพสุราเมามาย ไม่ทำผิดทางเพศ ไม่มกมากในกาม ไม่ทะเลาะวิวาทและไม่อิจฉาริษยา^{๑๔} แต่ให้สวมใส่พระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าให้ความสงสัยกับกิเลส ตัณหาที่มาจากสันดานเลย

อย่าตัดสินคนอื่น

๑๔ *ให้ยอมรับคนที่ยังมีความเชื่ออ่อนแออยู่ และอย่าไปโต้เถียงกับเขาในเรื่องความคิดเห็นที่แตกต่างกัน^๑ คนหนึ่งเชื่อว่าเขากินได้ทุกอย่างไม่แต่คนที่มีความเชื่ออ่อนแออยู่กินแต่ผักเท่านั้น^๒ คนที่กินได้ทุกอย่างไม่ก็อย่าไปดูถูกคนที่ไม่ได้กินส่วนคนที่ไม่ได้กินก็อย่าไปกล่าวโทษคนที่กินทุกอย่าง เพราะพระเจ้ายอมรับเขาไว้แล้ว “คุณคิดว่าคุณเป็นใครกัน ถึงได้เที่ยวไปกล่าวโทษคนใช้ของผู้อื่น เขาจะยืนหยัดหรือล้มลงก็ขึ้นอยู่กับเจ้านายของเขา แต่เขาจะยืนหยัดได้แน่ เพราะองค์เจ้าชีวิตสามารถช่วยให้เขายืนหยัดอยู่ได้”^๓ คนหนึ่งคิดว่าวันหนึ่งดีกว่าอีกวันหนึ่ง แต่อีกคนหนึ่งคิดว่าทุกวันเหมือนกันหมด ใครเชื่ออย่างไรก็ให้มันใจอย่างเต็มที่ในสิ่งที่เขื่อนั้น^๔ คนที่คิดว่าวันหนึ่งพิเศษกว่าอีกวันหนึ่ง เขาก็ได้ทำอย่างนั้นเพื่อให้เกียรติกับองค์เจ้าชีวิต และคนที่กินได้ทุกอย่างไม่ก็ได้กินเพื่อให้เกียรติกับองค์เจ้าชีวิต เพราะเขาชอบคุณพระเจ้าสำหรับอาหารนั้นแล้ว และคนที่ไม่ได้กินทุกอย่าง ก็ได้ทำเพื่อให้เกียรติกับองค์เจ้าชีวิตเหมือนกัน เพราะเขาก็ชอบคุณพระเจ้าแล้ว^๕ เพราะไม่มีใครในพวกเราที่ใช้ชีวิตอยู่หรือตายไป เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง “เพราะถ้าเรามีชีวิตอยู่ เราก็อยู่เพื่อองค์เจ้าชีวิต และถ้าเราตาย เราก็ตายเพื่อองค์เจ้าชีวิต ดังนั้นไม่ว่าเราจะอยู่หรือตาย เราก็เป็นขององค์เจ้าชีวิต”^๖ รู้ไหมว่าทำไมพระคริสต์ถึงได้ตายและฟื้นขึ้นมาใหม่ ก็เพื่อพระองค์

จะได้เป็นองค์เจ้าชีวิตของทั้งคนตายและคนเป็นนั่นเอง^๗ แล้วคนที่กินแต่ผัก จะไปกล่าวโทษที่ห้องของคุณที่กินทุกอย่างทำไม และคนที่กินทุกอย่าง จะไปดูถูกที่ห้องของคุณที่กินแต่ผักทำไม เพราะเราทุกคนต่างก็ต้องยืนอยู่ต่อ หน้าพระเจ้าเพื่อให้พระองค์ตัดสินด้วยกันทั้งนั้น^๘ เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า

“องค์เจ้าชีวิตพูดว่า เรามีชีวิตอยู่แน่นอนคนไหน ก็ให้แน่ใจขนาดนั้นเลยว่า ทุกหัวขี้จะต้องกราบลงต่อหน้าเรา และทุกถิ่นจะต้องสรรเสริญพระเจ้า”^๙
^{๑๐} ดังนั้นเราทุกคนจะต้องรายงานเรื่องที่เราได้ทำไปต่อหน้าพระเจ้า

อย่าเป็นเหตุทำให้คนอื่นทำบาป

^{๑๑} ดังนั้นหยุดกล่าวโทษกันได้แล้ว แต่ให้ตั้งใจว่าจะไม่เป็นต้นเหตุทำให้พี่น้องสะดุดล้มไปทำบาป^{๑๒} ในฐานะคนของพระเจ้า ผมรู้และเชื่อ มั่นว่า อาหารทุกชนิดกินได้หมด แต่ถ้าคุณไหนคิดว่ากินแล้วผิด มันก็ผิดสำหรับคนนั้น^{๑๓} ถ้าอาหารที่คุณกินนั้น ไปทำร้ายจิตใจของพี่น้องคุณ แสดงว่าคุณไม่ได้ทำตามความรัก ดังนั้นอย่าให้การกินของคุณไปทำลายคนที่พระคริสต์ยอมตายให้เลย^{๑๔} ที่คุณเชื่อว่าคุณกินได้ทุกอย่างไม่ก็ดีแล้ว แต่อย่าให้ความเชื่อของคุณนี้ ทำให้คนอื่นดูถูกเอาได้

^{๑๕} เพราะอาณาจักรของพระเจ้า ไม่ได้เป็นเรื่องของอาหารและเครื่องดื่ม แต่เป็นเรื่องของการทำตามใจพระเจ้า^{๑๖} เรื่องสันติสุขและเรื่องความชื่นชมยินดีที่มาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์^{๑๗} คนที่รับใช้พระคริสต์อย่างนี้ พระเจ้าก็ชอบใจและมนุษย์ก็นับถือด้วย

^{๑๘} ดังนั้นขอให้เราตั้งใจทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดสันติสุขและสิ่งที่เสริมสร้างกัน^{๑๙} อย่าให้อาหารที่คุณกินนั้นเป็นเหตุที่ทำให้มาลาของพระเจ้าเลย อาหารทุกอย่างกินได้หมดแต่มันผิดถ้าหากสิ่งที่คนนั้นกินเข้าไป เป็นเหตุทำให้พี่น้องสะดุดล้มไปทำบาป^{๒๐} คุณทำ

* ๑๓:๑๒ ตอนเช้า ใช้เป็นสัญลักษณ์ของช่วงเวลาแห่งความดีที่กำลังจะมา

† ๑๔:๑๑ ย่างมาจากหนังสือ อีสยาห์ ๔๕:๒๓

‡ ๑๔:๑๗ แต่เป็น ... ตามใจพระเจ้า หรือแปลได้อีกอย่างว่า “แต่เป็นเรื่องที่พระเจ้ายอมรับคน”

ดีแล้ว ที่ยอมไม่กินเนื้อสัตว์หรือดื่มเหล้าองุ่น หรือทำอะไรก็แล้วแต่ ที่จะมาเป็นเหตุทำให้ พี่น้องของคุณสะดุดล้มไปทำบาป ๒๒ คุณเชื่ออย่างไรในเรื่องพวกนี้ ก็ให้เก็บไว้ระหว่างคุณกับพระเจ้า คนที่ทำในสิ่งที่เขาเห็นว่าดี แล้วใจของเขาไม่ฟ้องว่าผิด เป็นคนที่น่านับถือจริง ๆ ๒๓ แต่คนที่ยังกินทั้งๆที่สงสัยว่าผิด พระเจ้าจะตัดสินว่าเขาผิด เพราะเขาไม่ได้ทำตามที่เขาเชื่อ เพราะทุกอย่างที่ไม่ได้ทำตามความเชื่อก็เป็นบาป

๑๕ * พวกเราที่มีความ เชื่อเข้ม แข็ง มีหน้าที่ที่จะต้องอดทนกับคนที่ มีความเชื่ออ่อนแอ และ ไม่ควรทำตามใจตนเอง ๒ ให้เราทุกคนเอาใจใส่เพื่อนบ้าน เพื่อเป็นประโยชน์และเสริม สร้างเขาด้วย ๓ เพราะพระคริสตเจ้าไม่ได้ทำตามใจตัวเอง แต่ ตรงกันข้าม อย่างที่พระคัมภีร์ได้เขียนไว้ว่า “ข้าแต่องค์เจ้าชีวิต คำตักของคณพวคนั้น ที่ตักของพระองค์ได้ตกอยู่กับเราแล้ว” *

“ทุกอย่างที่เขียนไว้ในพระ คัมภีร์ในสมัย ก่อนนั้น ก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา เพื่อว่าในขณะที่เราอดทนและได้ รับกำลัง ใจจากพระ คัมภีร์ เราจะได้ยึด มั่นในความ หวังที่เรามี ๔ ขอ ให้พระเจ้าผู้เป็นแหล่งของความอดทน และกำลัง ใจ ช่วยให้เราทุกคนเป็นน้ำหนึ่งใจ เดียวกันตามแบบอย่างของพระ เยชูคริสต ๖ เพื่อพวกคุณทั้งหมดจะได้สรรเสริญพระเจ้า ผู้เป็นพระบิดาของพระ เยชูคริสต เจ้าของเรา เป็นเสียงเดียวกัน

๗ ตั้ง นั้นให้ยอมรับกันและกัน เหมือน กับที่พระ คริสตยอมรับคุณ เพื่อพระเจ้าจะ ได้ รับเกียรติ ๘ ผมขอบอกพวกคุณว่า พระ คริสตได้มาเป็นผู้รับ ใช้นของคณยิว เพื่อทำให้ เห็นถึงความซื่อสัตย์สุจริตของพระเจ้า เพื่อยืนยันคำสัญญาที่พระองค์ได้ให้ไว้กับพวก บรรพบุรุษ ๙ และเพื่อคณที่ไม่ใช่ยิวจะได้ สรรเสริญพระเจ้าที่ได้เมตตา กรณากับพวก เขา เหมือนกับที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า

“เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจะให้เกียรติพระองค์ใน หมูคนที่ไม่ใช่ยิว และข้าพเจ้าจะร้อง เพลงสรรเสริญชื่อของ พระองค์” †

๑๐ พระคัมภีร์พูดไว้อีกว่า “คณที่ไม่ใช่ยิวทั้งหลายเอ๋ย

ให้มาชื่นชมยินดีพร้อมกับคณของพระเจ้า” ‡

๑๑ และยังพูดอีกว่า “คณที่ไม่ใช่ยิวทั้ง หลายเอ๋ย สรรเสริญองค์

เจ้าชีวิตเถิด และขอ ให้ชนชาติทั้ง หลายสรรเสริญ

พระองค์” ¶

๑๒ และอิสยาห์ก็พูดไว้เหมือนกันว่า

“ลูกหลานคณหนึ่งของเจสซี จะมา และขึ้นปกครองคณที่ไม่ใช่ยิว แล้วคณที่ไม่ใช่ยิวจะฝากความ

หวังกับ พระองค์” **

๑๓ ขอให้พระเจ้าผู้เป็นแหล่งของความ หวัง ช่วยเติมให้คณเต็ม เปี่ยมบริบูรณ์ไป ด้วยความชื่นชมยินดีและสันติสุข ตามความ ไว้ วางใจที่คณมีในพระองค์ เพื่อคณจะได้มี ความหวังอย่างเหลือล้น ด้วยอำนาจของพระ วิญญาณบริสุทธิ์

เปาโลเล่าเรื่องงานของเขา

๑๔ พี่ น้องครับ ผมมีความเชื่อ มั่นในตัว พวกคุณว่า พวกคณนั้นเต็มไปด้วยความ ดี และเพียบพร้อมไปด้วยความรู้ทุกอย่าง พวกคณสามารถที่จะตัด เตือนกันและกันได้ ๑๕ แต่ที่ผมกล้าเขียนบางเรื่องถึงคณ เพื่อ เตือนความ จำของคณ ที่ผมทำอย่าง นี้ก็ทำ ตามพรสวรรค์ที่พระเจ้ามอบให้ ๑๖ คือให้ ผมเป็นผู้รับ ใช้นคณที่ไม่ใช่ยิวเพื่อพระ เยชู คริสต เจ้า และทำหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการ ประกาศข่าวดีของพระเจ้าเหมือนกับนักบวช เพื่อคณที่ไม่ใช่ยิวนั้นจะได้เป็นเครื่องบูชาที่ พระเจ้ายอมรับ และที่พระ วิญญาณบริสุทธิ์ ได้ทำให้เป็นของพระองค์โดยเฉพาะ ๑๗ ใน

* ๑๕:๓ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๖๙:๙

† ๑๕:๙ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๑๙:๔๙

‡ ๑๕:๑๐ อ้างมาจากหนังสือ เฉลยธรรมบัญญัติ ๓๒:๔๓

¶ ๑๕:๑๑ อ้างมาจากหนังสือ สดุดี ๑๑๗:๑

§ ๑๕:๑๒ ลูกหลานคณหนึ่งของเจสซี เจสซีคือพ่อของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระเยซู เกิดมาจากตระกูลนี้

** ๑๕:๑๒ อ้างมาจากหนังสือ อิสยาห์ ๑๑:๑๐

ฐานะที่ผมเป็นคนของพระ เยซูคริสต์ ผมภูมิใจในหน้าที่ของผมที่มีต่อพระเจ้า ^{๑๘}ผมไม่กล้าพูดถึงเรื่องอื่นหรือ นอกจากรื่องที่พระ คริสต์ได้ทำผ่านผมในการนำคนที่ไม่ใช่ยิวให้มาเชื่อฟังพระเจ้า ผ่านทางคำพูดและการกระทำของผม ^{๑๙}โดยฤทธิ์อำนาจแห่งปาฏิหาริย์ และการอัศจรรย์ที่มาจากฤทธิ์อำนาจของพระ วิญญาณของพระเจ้า ดังนั้นผมได้ประกาศข่าวดีของพระ คริสต์จนทั่วแล้ว ตั้งแต่เมืองเยรูซาเล็มไปจนถึงแคว้นอิลลิริคัม ^{๒๐}ผมตั้งใจไว้เสมอว่า จะไปประกาศข่าวดีในที่ที่ยังไม่มีใครเคยรู้จักพระ คริสต์มาก่อน ผมจะได้ไม่ไปสร้างบนรากฐานที่คนอื่นวางไว้แล้ว ^{๒๑}แต่มันจะไปตามที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า
 “คนที่ไม่เคยมีใครไปบอก ก็จะได้เห็น และคนที่ไม่เคยได้ยิน ก็จะได้เข้าใจ” *

เปาโลวางแผนจะไปกรุงโรม

^{๒๒}งานที่ผมทำอยู่ในแคว้นเหล่านี้ ชัดขวางผมหลายครั้งไม่ให้มาหาคุณ ^{๒๓}แต่ตอนนี้ ไม่เหลือที่ไหนในแคว้นเหล่านี้ ให้ผมไปทำงานอีกแล้ว และผมก็ตั้งใจจะมาหาคุณตั้งหลายปีแล้วด้วย ^{๒๔}ผมจึงวางแผนที่จะแวะมาเยี่ยมคุณเมื่อผมไปสเปน และอยู่สังสรรค์กับพวกคุณสักพักหนึ่ง แล้วหวังว่าหลังจากนั้น คุณจะช่วยสนับสนุนให้ผมเดินทางต่อไปที่สเปน ^{๒๕}แต่ตอนนี้ ผมกำลังจะเดินทางไปเมืองเยรูซาเล็มเพื่อช่วย เหลือคนที่เป็นของพระเจ้าที่นั่น ^{๒๖}เพราะบรรดาหมู่ประชุมของพระเจ้าในแคว้นมาซิโดเนีย และแคว้นอาคาญาได้ตัดสินใจเรีย ไรเงินเพื่อช่วย เหลือคนที่เป็นของพระเจ้าที่ยากจนในเมืองเยรูซาเล็ม ^{๒๗}ดีแล้วที่พวกเขาตัดสินใจทำอย่างนั้น เพราะพวกเขาเป็นหนี้บุญ คุณคนพวกนั้นอยู่ เพราะที่ น้องชายยิวได้แบ่งปันพระพรฝ่ายพระ วิญญาณของพวกเขาให้กับคนที่ไม่ใช่ยิว พี่น้องที่ไม่ใช่ยิวก็ควรที่จะแบ่งปันพระพรฝ่ายวัตถุให้กับพี่ น้องชายยิวด้วย ^{๒๘}ทันทีที่ผมทำงานนี้เสร็จ โดยมอบเงินที่เรีย ไรมานี้ให้กับพวกเขาดูแลเรียบร้อยแล้ว ผมก็จะ

ไปสเปนและแวะเยี่ยมคุณในระหว่างทาง ^{๒๙}ผมรู้ว่าเมื่อผมมาหาคุณ ผมจะมาแบ่งปันพระพรอันเต็มเปี่ยมของพระ คริสต์กับพวกคุณ ^{๓๐}พี่น้องครับ เป็นเพราะเห็นแก่พระเยซูคริสต์ เจ้า และความรักจากพระ วิญญาณ ผมถึงขอรับรองคุณให้มาร่วมต่อสู้กับผม คือ อธิษฐานต่อพระเจ้าเพื่อผม ^{๓๑}อธิษฐานขอให้พระองค์ช่วยผมให้ปลอดภัยจากพวกที่ไม่เชื่อในแคว้นยูเดีย และอธิษฐานให้คนที่เป็นของพระเจ้าที่เมืองเยรูซาเล็มเต็มใจรับเงินเรีย ไรที่ผมเอามาให้ ^{๓๒}เพื่อว่าถ้าเป็นไปตามความต้องการของพระเจ้า ผมจะได้แวะมาหาคุณด้วยความยินดี และผมจะได้พัก ผ่อนหย่อนใจร่วมกับคุณ ^{๓๓}ขอ ให้พระเจ้าผู้เป็นแหล่งของสันติสุขอยู่กับคุณทุกคนเถิด อาเมน

เปาโลมีสิ่งสุดท้ายที่จะบอก

๑๖ ^๑ผมขอแนะนำเฟบีน้องสาวของเราให้กับคุณ เธอเป็นผู้รับ ใช้พิเศษ + ของหมู่ประชุมของพระเจ้าในเมืองเคนเคเรีย ^๒ขอให้ต้อนรับเธอให้สม กับที่พวก คุณเป็นคนของพระเจ้าด้วย และขอให้ช่วยเหลือเธอในสิ่งที่เธอต้องการ เพราะเธอได้ช่วย เหลือดูแลคนจำนวนมาก รวมทั้งผมด้วย ^๓ฝากความคิดถึงให้ปริศ คาและอาควิลลา เพื่อนร่วมงานของผมในพระเยซูคริสต์ ^๔สองคนนี้ได้เสี่ยงชีวิตเพื่อปกป้องชีวิตของผม ไม่ใช่ผมเท่านั้นที่สำนึกในบุญ คุณของเขาทั้งสอง แต่รวมถึงหมู่ ประชุมของพระเจ้าทุกแห่งของคนที่ไม่ใช่ยิวด้วย ^๕ฝากความคิดถึงให้กับหมู่ ประชุมของพระเจ้าที่ประชุมกันในบ้านของพวกเขา ฝากความคิดถึงให้เอเปเนทัสเพื่อนรักของผมด้วย เขาเป็นคนแรกในแคว้นเอเชียที่ได้มาไว้ วางใจในพระ คริสต์ ^๖ฝากความคิดถึงให้มา รีย์ผู้ทำงานหนักเพื่อคุณ ^๗ฝากความคิดถึงให้ฮัน โดรินัสและยู เนีย เพื่อนยิวที่เคยติดคุกอยู่กับผมและเป็นศิษย์ เอกที่มีชื่อเสียงดี และเป็นคนที่ไว้ วางใจในพระ คริสต์ก่อนผมด้วย ^๘ฝากความคิดถึงให้อัมพ ลี อา ทัสเพื่อนรัก

* ๑๕:๒๑ อ้างมาจากหนังสือ อิศยาห์ ๕๒:๑๕

+ ๑๖:๑ ผู้รับใช้พิเศษ คำนี้ส่วนใหญ่จะแปลว่า “ผู้รับใช้” แต่ในที่นี้ และในหนังสือ ฟิลิปปี ๑:๑ และ ๑ ทิโมธี ๓:๘-๑๓ จะหมายถึง “ผู้ที่ได้รับการเลือกให้รับใช้หมู่ประชุมท้องถิ่นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง” ดูเพิ่มเติมได้จาก หนังสือกิจการ ๖:๑-๖

ของผมในองค์เจ้าชีวิต ^๙ฝากความคิดถึงให้อูราห์สเพื่อนร่วมงานของเราในพระคริสต์ และส ทา คิสเพื่อนรักของผม ^{๑๐}ฝากความคิดถึงให้อาเบิ้ลเลส ผู้ที่ผ่านการทดสอบแล้วว่าเป็นคนของพระคริสต์อย่างแท้จริง ฝากความคิดถึงให้บรรดาคนในครัวเรือนของอาริสโทบูลัส ^{๑๑}ฝากความคิดถึงให้เฮโรดิโอนเพื่อนยิวของผม ฝากความคิดถึงให้พวกคนในครัวเรือนของนารซิสส ผู้ที่ไว้วางใจในองค์เจ้าชีวิต ^{๑๒}ฝากความคิดถึงให้ตรีเฟนาและตรีโฟสา ผู้ทำงานหนักเพื่อองค์เจ้าชีวิต ฝากความคิดถึงให้เปอร์ซิสเพื่อนรักของผม ผู้ที่ได้ตรากตรำทำงานหนักเพื่อองค์เจ้าชีวิต ^{๑๓}ฝากความคิดถึงให้รุฟัส ผู้ที่องค์เจ้าชีวิตเลือก และฝากความคิดถึงให้แม่ของเขา ที่เป็นเหมือนแม่ของผมด้วย ^{๑๔}ฝากความคิดถึงให้อาสินครีทัส ฟเลโกน เฮอร์เมส ปัทโรบัส เฮอร์มาส และพวกพี่น้องที่อยู่กับพวกเขา ^{๑๕}ฝากความคิดถึงให้ฟีโลโลกัส ยูเลีย เนเรอัสและน้องสาวของเขา แล้วก็โอลิมปัส และพวกคนของพระเจ้าที่อยู่กับพวกเขา ^{๑๖}ให้ทักทายซึ่งกันและกันด้วยจูบอันบริสุทธิ์ หมู่ประชุมของพระคริสต์ทั้งหมด ฝากความคิดถึงมาให้กับพวกคุณทุกคน ^{๑๗}พี่น้องครับ ผมขอร้องให้คุณคอยระวังพวกที่ซบสรางความแตกแยก และทำให้คุณสะดุดล้มไปท่าบาป พวกเขาได้ทำในสิ่งที่ขัดแย้งกับหลักคำสอนที่คุณได้เรียนรู้อมา หลีกไปให้ห่างจากคนพวกนี้ ^{๑๘}เพราะคนอย่างนี้ไม่ได้รับใช้พระคริสต์องค์เจ้าชีวิตของเราหรอก แต่ทำเพื่อปากท้องของมันเอง และพวกนี้ก็พูดล่อและพูดจา

ประจบสอพลอเพื่อมาล่อลวงจิตใจของคนชื่อ ^{๑๙}เรื่องที่พวกคุณเชื่อ ฟังพระเจ้านั้นได้เลือกลือไปถึงทุกคนที่ไว้วางใจ ผมถึงดีใจมากเพราะคุณ แต่ผมอยากให้คุณเฉลียวฉลาดในเรื่องที่ดียุและไว้เคียงสาในเรื่องที่ชั่วร้าย ^{๒๐}ในไม่ช้า พระเจ้าผู้เป็นแหล่งสันติสุขจะบดขยี้ซาตานให้อยู่ใต้เท้าของพวกคุณ ขอให้พระเจ้าเมตตาากับพวกคุณด้วยเถิด ^{๒๑}ที่โมธิผู้เป็นเพื่อนร่วมงานของผม รวมทั้งลูสิอัสน ยาโสน และโสสิปาเทอร์ เพื่อนคนยิวของผม ฝากความคิดถึงมาให้คุณ ^{๒๒}ผมเทอร์ซิอัสน ผู้ที่กำลังเขียนจดหมายฉบับนี้ตามคำบอกของเปาโล ฝากความคิดถึงมาให้คุณในองค์เจ้าชีวิตด้วย ^{๒๓}กายอัสนเจ้าของบ้านที่ผมอยู่เดียว นี้ผู้ที่เปิดบ้านให้พี่น้องมาประชุมกัน ฝากความคิดถึงมาให้คุณด้วย เอริสทัส ผู้ดูแลด้านการเงินของเมืองนี้ และควาร์ทัสพี่น้องของเรา ก็ฝากความคิดถึงมาด้วย ^{๒๔}*

^{๒๕}สรรเสริญพระเจ้า พระองค์สามารถชี้ข่าวดีที่ผมประกาศนั้นทำให้พวกคุณเข้มแข็ง ข่าวดี นี้คือเรื่องของพระเยซูคริสต์ พระเจ้าได้เก็บเรื่อง นี้ไว้เป็นความลับตั้งแต่เริ่มแรก

^{๒๖}แต่ตอน นี้พระองค์ได้เปิดเผยเรื่อง นี้แล้ว พระเจ้าผู้เป็นอยู่ตลอดกาล ได้ส่งพวกผู้พูดแทนพระองค์ให้เขียนถึงข่าวดี นี้ เพื่อว่าชนทุกชาติจะได้ไว้วางใจและเชื่อฟังพระองค์

^{๒๗}มีพระเจ้าเที่ยงแท้แต่เพียงผู้เดียว สรรเสริญพระองค์เถิด พระองค์เต็มไปด้วยสติปัญญา ขอให้พระองค์ได้รับเกียรติตลอดไปเพราะพระเยซูคริสต์ อาเมน

*๑๖:๒๔ ข้อนี้ ฉบับภาษาเดิมบางฉบับมีข้อความว่า “ขอพระเยซูคริสต์เจ้าให้ความเมตตากรุณาพวกคุณ อาเมน”